

GŁOS KUTNOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZIĘDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

WTOREK 6 GRUDNIA 1949 ROKU.

Nr 334 (1258)

Do polskich górników

— czołowej armii przemysłu Polski Ludowej
Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta
wygłoszone na akademii w Domu Górnika w Sosnowcu

OBYWATEL! TOWARZYSZE!

POZDRAWIAM was gorąco i serdecznie w dniu Święta Polskiego Górnika. Równocześnie składam w imieniu Państwa podziękowanie za waszą pracę górnictwa, tak ważną dla naszego Państwa oraz za wykonanie 3-letniego planu w przemyśle węglowym Górnośląskiego Zagłębia Dąbrowskiego i Jaworzna. Przemysł węglowy jest największą i najważniejszą częścią całego naszego przemysłu. Dalszy rozwój przemysłu węglowego, to — jak pracuje górnictwo polskie, stanowi o pomyślnym rozwoju całego przemysłu.

Od tego, czy codzienna, twórcza praca naszej największej armii przemysłowej — górników będzie szła sprawnie — zależy w niezmierzonym stopniu nasze zwycięstwo na froncie wielkiej i decydującej dla rozwoju i pomyślności naszego narodu bitwy o uprzemysłowienie Polski.

Polska Ludowa otrzymała w spuściznę po dawnym rządzie kapitalistycznym kraj o gospodarce zacofanej w porównaniu z uprzemysłowionymi państwami kapitalistycznymi. Władza ludowa postawiła przed sobą wielkie, historyczne zadanie: odbudować w ciągu najbliższych lat, w ciągu jednego 10-lecia — zacofanie spowodowane przez dotkliwą, coraz większym bezwładem gospodarkę kapitalistyczną.

Jedyną władzą ludową mogła postawić przed sobą tak olbrzymie zadanie, ponieważ jest ona wykonawcą tylko po obaleniu władzy kapitalistów, tylko w ramach gospodarki uspołecznionej. A lud pracujący najwięcej cierpi wskutek zacofania gospodarki kraju. Bo kraj gospodarczy, zacofany, kraj wyższego kapitalizmu — to kraj nędzy, ciemnoty, niskiego poziomu życia mas pracujących.

SZYBKIE uprzemysłowienie Polski Ludowej — to sprawa podniesienia na wyższy poziom dobrobytu mas pracujących i ich kultury, to uwolnienie ludzi pracy od ciężkiej troski o dzień jutrzejszy, o los ich dzieci. Pomyślnie wykonanie 3-letniego planu odbudowy gospodarki Polski na dwa miesiące przed terminem pokazało, że polska klasa robotnicza chce i umie pracować dla siebie, dla Polski Ludowej, wolnej od wyzyskiwaczy — kapitalistów i obszarników. Górnicy polscy pokazali, że potrafili wydobywać z ziemi ojczyźny w warunkach władzy ludowej więcej węgla, niż w czasie panowania kapitalistów. Polska klasa robotnicza dowiodła, że będąc gospodarzem swego kraju, potrafi wydobyć z siebie siły twórcze, zdolne stworzyć nowe i lepsze warunki życia dla mas pracujących i podnieść na wyższy poziom ich dobrobyt i kulturę.

Nie można stworzyć tego dobrobytu, jeśli nie usuniemy jak największej ponurej spuścizny rządów kapitalistycznych, jeśli nie zlikwidujemy szybko zacofania gospodarczego, jeśli nie uprzemysłowimy szybko naszego kraju, jeśli nie podniemiemy jeszcze bardziej wydajności naszej pracy. Nie można stworzyć rzeczywistego dobrobytu, jeśli nie zbudujemy nowych, wielkich i niezbędnych dla nas fabryk, kopalń, hut, jeżeli nie ulepszymy dotychczasowych kopalń, hut i fabryk według wymagań najnowszej techniki, jeśli nie zbudujemy równocześnie dość szkół, lecznic, sanatoriów, domów kultury i klubów robotniczych, jeśli nie polepszymy warunków mieszkaniowych górników i robotników, jeśli nie zabezpieczymy dostatecznej opieki starcom i nowoczesnego wychowania dzieciom.

Władza ludowa, która reprezentuje klasę robotniczą i jest wyrazicielem jej przodującej roli, podjęła to wielkie zadanie przebudowy Polski i podwyższenia stopnia życiowej warunków życia mas pracujących. Podjęła to wielkie zadanie i zadanie to wykonała, ponieważ cała klasa robotnicza i lud pracujący nie szczędziły sił, swego zapału, swej pracy twórczej, aby to wielkie zadanie wykonać.

PAŃSTWO Ludowe przynosi górnikom polskim na ich święto kartę „przywilejów górniczych”, aby w ten sposób wyrazić uznanie dla ciężkiej pracy górnika. Chodzi o to, aby polepszyć sytuację materialną górnika, chodzi też o to, aby górnik,

Górnicy polscy obchodzili w dniu 4 bm. swoje doroczne święto, tzw. „Barburkę”. Szczególnie podniosły charakter miały uroczystości z okazji święta górniczego w Zagłębiu Śląsko-Dąbrowskim, gdzie przybył Prezydent R. P. BOLESŁAW BIERUT w otoczeniu dostojników państwowych. W kopalni „KAROL”, w kopalni „SOSNOWIEC”, a następnie na centralnej akademii, która odbyła się w Domu Górnika w Sosnowcu, odznaczono czołowych przodowników pracy w górnictwie. Uroczystości te były żywą manifestacją nieugiętej woli tysiącznych rzesz górniczych w walce o realizację 6-letniego planu budowy fundamentów socjalizmu w Polsce. Górnicy manifestowali również z entuzjazmem swoją radość z powodu uchwalenia historycznej „KARTY GÓRNICZEJ”.

pracujący mozolnie pod ziemią czuli, że Państwo i Naród oceniają jego pracę, aby czuli, że jego ciężki wysiłek i coraz większa wydajność jego pracy cenione są wysoko. Naród z uznaniem i wdzięcznością ocenia pracę górnika polskiego, jako ofiarę i zaszczytną służbę dla Ojczyzny. Z uznaniem ocenia ją również cały obóz walki o pokój i postęp, któremu przewodzi wielki Związek Radziecki.

Wielki jest plan pracy i wielkie są osiągnięcia polskich górników i całej klasy robotniczej. Ale wielkie są również nasze zadania. Byłoby wielkim błędem, gdybyśmy upajając się osiągniętymi wynikami, zapomnieli o tym, że czeka nas jeszcze wielka i wyjątkowa praca, aby życie w Polsce Ludowej stało się lepsze i szczęśliwsze.

Władza ludowa ze szczególną troską i uwagą śledzi za rozwojem polskiego przemysłu węglowego, jako czołowego przemysłu w naszym kraju. Olbrzymie środki państwowe zostaną przeznaczone w ciągu najbliższych 6-ciu lat, aby na drodze usprawnienia technicznego stworzyć najpomyślniejsze warunki pracy dla polskiego górnika, inżyniera i technika górnictwa, aby podnieść na wyższy poziom produkcję.

W naszym zadaniu, Bracia Górnicy, jest uczynić wszystko, aby ten wielki wysiłek Państwa, wkładany w przemysł górnictwa, został należycie wykorzystany. Nie powinniśmy dopuścić, aby środki wypracowane mozolnie przez lud pracujący, były w jakimkolwiek stopniu marnowane.

Nie możemy dopuścić do tego, aby najlepsza, najbardziej przodująca część górników odczuwała skutki karygodnej lekkośności tych, którzy łamią dyscyplinę pracy, czy też nie przejawiają dostatecznej gospodarskiej troski o materiały i narzędzia, o oszczędność ich używanie, o ułatwianie pracy całej armii górniczej.

PRACA górnika, inżyniera, sztygar jest podobna do obowiązku żołnierza na najważniejszym odcinku frontu. Jest on współodpowiedzialny za dyscyplinę, za sprawne działanie każdego współtowarzysza broni i szeregowca, i dowódcy, za zwycięskie wykonanie zadania przez cały zespół.

Górnictwo polskie znajduje się dziś na najbardziej odpowiedzialnym odcinku frontu w walce o podniesienie przemysłu węglowego, w walce o plan 6-letni — plan uprzemysłowienia Polski, plan zlikwidowania zacofania gospodarczego, plan stworzenia lepszych warunków życia i rozwoju kulturalnego dla całego polskiego ludu pracującego, plan utrwa-

lenia pokoju i bezpieczeństwa Polski, plan pokrzyżowania machinacji podżegaczy wojennych.

BRACIA GÓRNICY!

Nie wątpię, że wy — największa

armia przemysłowa Polski Ludowej — pomyślnie i z honorem wykonacie te ważne i wielkie zadania. Wierzę, że jak dotychczas, tak i nadal nie będziecie szczędzić sił, aby kraj nasz przodował w pracy, aby polska klasa robotnicza jeszcze szybszy bieg nadała rozpędowemu kołu historii, która zbliża ku nam lepszą i szczęśliwszą przyszłość.

ŻYCZE WAM W DNIU WASZEGO ŚWIĘTA GÓRNICZEGO Pomyślności w pracy i w życiu osobistym. WIEDZcie, że CAŁY NARÓD DUMNY JEST ZE SWYCH GÓRNIKÓW. TRZYMAJCIE WYSOKO SZTANDAR CZOŁOWEGO ODDZIAŁU POLSKIEJ KLASY ROBOTNICZEJ I CAŁEGO NARODU!

NIECH ŻYJĄ POLSCY GÓRNICY!

Masy pracujące Łodzi w hołdzie Włodzowi mas pracujących świata

Dalsze zobowiązania załóg robotniczych dla uczczenia dnia urodzin Tow. Józefa Stalina

Coraz szerzej rozwija się akcja podejmowania zobowiązań przez załogi fabryczne i instytucje celom godnego uczczenia 79 rocznicy urodzin Tow. Stalina. W wielu zakładach odbywają się masowe wiece, na których rzesze robotnicze dają wyraz swej miłości i przywiązania dla Wielkiego Wodza narodów radzieckich i wszystkich narodów świata, pod jego sztandarem dążących do utrwalenia pokoju, do zaprowadzenia ładu i sprawiedliwości społecznej.

PZPB Nr 4

W PZPB Nr 4 wszystkie oddziały podjęły zobowiązania, aby wzmocnić

pracę, wysiłkiem dla Polski Ludowej uczcić godnie wielką rocznicę 70-lecia urodzin Tow. Stalina, a więc załoga oddziału 2 przy ul. Roosevelta Nr 10 zobowiązała się do dnia 21 bm. uruchomić jedną niciarkę i dwie uszkodzone maszyny obróbkowe, założyć na trzecim piętrze nową instalację elektryczną, zakończyć wykonanie urządzenia mechanicznego do czyszczenia bawełny.

Załoga przedalnia odpadkowej przy ul. Kilińskiego 232, wykona i założy podłogę przy zespołach zgrzeblarek

w celu zabezpieczenia przed wypadkami przy pracy.

Wydział Bezpieczeństwa i Higieny Pracy wykona zabezpieczenia do maszyn obróbkowych w jednej sali oddziału pierwszego. Centrala zakładów opracuje do 21 grudnia system współzawodnictwa dla pracowników

umysłowych i 1-go stycznia rozpocznie współzawodnictwo.

PZPW Nr 2

Na manifestacyjnym zebraniu, na którym zgromadziła się cała załoga PZPW Nr 2, uchwalono jednomyślnie rezolucję, w której między innymi czytamy:

Chcąc jak najsilniej podkreślić naszą wdzięczność dla narodów Związku Radzieckiego, a szczególnie dla ich Wielkiego Wodza, Józefa Stalina, w celu uczczenia 70-lecia Jego urodzin, zobowiązujemy się do dnia 21 grudnia br. zwiększyć naszą produkcję i w ten sposób wzbogacając nasz kraj, dać wyraz naszym uczuciom dla Tow. Stalina. Postanawiamy zatem wyprodukować 130.000 mtr. gotowego towaru ponad plan, wykończyć 300 sztuk towaru w cerowalni, zorganizować 10 nowych zespołów najwyższej jakości, oraz śpieszyć z pomocą koleżeńską innym zakładom naszej branży.

Fabryka Firanek i Koronek

Nasza korespondentka z Dyr. Fabr. Firanek i Koronek, tow. Guzenda, píše:

— Pracownicy naszej Dyrekcji, pragnąc uczcić 70-lecie urodzin Tow. Stalina, postanowili zorganizować bibliotekę beletrystyczną oraz bibliotekę marksistowską, z których korzystać będą wszyscy pracownicy, podnosząc tym samym poziom swego wykształcenia ogólnego i uświadamienia ideologicznego.

PZPW Nr 4

Dla uczczenia 70-rocznicy urodzin Tow. Stalina, wielkiego przywódcy międzynarodowego ruchu robotniczego, załoga PZPW Nr 4 zobowiązała się z dniem 21 grudnia br. uruchomić ambulatorium przyfabryczne o trzech gabinetach lekarskich.

PZPB w Rudzie Pab.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin Tow. Stalina, załoga karni na oddziale pierwszym PZPB w Rudzie Pabianickiej zobowiązuje się do dnia 21 grudnia wykonywać przy pomocy 4 zespołów pracę, dotychczas prowadzoną przez 5 zespołów, wyrabiając równocześnie najwyższe normy, tj. 118 procent. 5-ty zespół w liczbie 11 osób, będzie w tym czasie wykonywał prace remontowe na terenie zakładów.

Osiągnięcia Związku Radzieckiego wywalczone pod sztandarem Konstytucji Stalinowskiej

MOSKWA (PAP) W podniosłym nastroju i w poczuciu zasłużonej dumy z uzyskanych osiągnięć naród radziecki wita w dniu 5 grudnia święto Konstytucji Stalinowskiej. W zakładach przemysłowych i uczelniach, w klubach robotniczych i świetlicach żołnierskich odbywają się uroczyste zebrania, poświęcone tej Konstytucji.

W salach Państwowego Instytutu Historycznego w Moskwie otwarto wielką wystawę, obrazującą ogromne osiągnięcia narodu radzieckiego we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Jeden z działów wystawy poświęcony konstytucjom krajów demokratycznych.

Zgodnie z tradycją, zjechały do Moskwy — dla wzięcia udziału w obchodzie święta Konstytucji Stalinow-

skiej — najlepsze zespoły muzyczne oraz soliści republik radzieckich. Ze wszystkich republik i obwodów napływają raporty na imię Generalisimusa Stalina o sukcesach produkcyjnych.

Wskazując na historyczne osiągnięcia pierwszego na świecie kraju socjalizmu, wywalczone pod sztandarem Konstytucji Stalinowskiej, „Izwestia” píše:

W Konstytucji ZSRR, sankcjonującej to, co zostało uzyskane i wywalczone przez masy pracujące Związku Radzieckiego pod przewodnictwem wielkiej PARTII LENINA-STALINA, znalazł odbicie historyczny fakt przejścia ZSRR na nowy etap rozwoju: etap zakończenia budownictwa socjalistycznego i stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu.

Pod kierownictwem Wielkiego Stalina naród radziecki zbudował i umocnił socjalizm, obalając ostatecznie reakcyjną legendę najemnych ideologów kapitalizmu o tym, że własność prywatna stanowi niezbędny warunek istnienia i rozwoju społeczeństwa.

Naród radziecki dowiódł światu, że tylko w wyniku zniesienia własności prywatno-kapitalistycznej i ugruntowania własności społecznej można na zawsze położyć kres anarchii produkcyjnej, kryzysom, bezrobociu, nędzy mas, które są nieodłącznymi towarzyszami kapitalizmu.

Cały naród radziecki — podkreśla w zakończeniu dziennik — dba o pomnażanie bogactw i dochodu narodowego, jak tego uczy WIELKI STALIN I KONSTYTUCJA STALINOWSKA.

Pod hasłem walki o pokój i Statutowy Wojew. Zjazd delegatów Związku Bojowników o Wolność i Demokrację

Wczoraj w sali Centralnej Szkoły Partyniej w Łodzi przy Al. Kościuszki, odbył się I Statutowy Wojewódzki Zjazd Delegatów Związku Bojowników o Wolność i Demokrację. W zjeździe udział wzięło 466 delegatów z Łodzi i województwa, sekt. Zarz. Gł. Związku tow. Passini, członkowie Rady Naczelnej Związku: tow. Stefan Matuszewski, tow. Antoni Lao. Na zjazd przybyli również: ks. Pasternak, ks. Nowicki, ks. Matuszewski, ks. Nowakowski, ks. Polak.

W imieniu KL i KW PZPB witał Zjazd sekretarz KL — tow. Dumiak, w imieniu Prezydium Zarządu Miejskiego — wiceprezydent tow. Bugajski, w imie-

niu SD — ob. prof. dr Rapaport, w imieniu SP — ob. Labentowicz, z ramienia ORZZ — tow. Filipiak. Mówcy, życząc Zjazdowi owocnych obrad, podkreślili doniosłość momentu, w jakim Zjazd trwa: wzrost sił postępu na świecie w walce o pokój.

W Prezydium Zjazdu, któremu przewodniczył tow. Wincenty Stawiński, zasiadali: tow. min. Matuszewski, Sekretarz Gen. Związku, tow. Passini, sekretarz KL PZPB tow. Dumiak, przedstawiciel KW PZPB — tow. Salski, ob. Rapaport, ob. Labentowicz, ks. Nowicki, ks. Pasternak, tow. Filipiak, tow. Bugajski, wiceprejodowa tow. Szaniawski, tow. Socha Domagalski, tow. Przy-

był-Stalski, tow. Lao, ob. Wilamowski, tow. Perka, ks. proboszcz Nowakowski, tow. Woźniak, tow. Zajdel, plk. Ley, oraz przedstawiciele powiatowych oddziałów Związku z województwa łódzkiego.

Obszerny referat na temat sytuacji międzynarodowej wygłosił tow. Matuszewski.

Po przemówieniu tow. Matuszewskiego, wywiązała się ożywiona dyskusja.

MIEDZYNARODOWA SOLIDARNOŚĆ KLASY ROBOTNICZEJ.

Tow. Filipiak mówił o terrorze, jaki obecnie stosowany jest we Francji w stosunku do obywateli polskich i którzy przystąpią się do zaomnięni stosun-

(Dalszy ciąg na str. 2.)

Wielkie święto narodów radzieckich

W 13 rocznicę uchwalenia Konstytucji Stalinowskiej

„Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich jest socjalistycznym państwem robotników i chłopów”. Te dumne słowa, które stanowią pierwszy artykuł Konstytucji ZSRR, uchwalonej 5 grudnia 1936 r., są podsumowaniem zwycięskiej walki, jakie Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia (bolszewików) prowadziła na czele całego ludu pracującego o zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego. Bohaterska WKP(b) pod kierownictwem genialnych swych wodzów, Lenina i Stalina, prowadziła masy ludowe w walce nowego ze starym, w walce przeciwko pozostałościom feudalizmu i kapitalizmu, złamanym, ale jeszcze niedobitych w październiku 1917 r. Prowadziła tę walkę w warunkach otoczenia kapitalistycznego przeciwko interwencji imperialistycznej i ich agentom trockistowskim, bucharinowskim, zinowiewskim, które chciały zawrócić wóz państwa radzieckiego z drogi, prowadzącej do socjalizmu i komunizmu z powrotem do kapitalizmu, do ustroju niesprawiedliwości społecznej, do ustroju wyzysku.

W r. 1936 budowa ustroju socjalistycznego była zakończona. Powstały wówczas warunki ujęcia zdobyczy robotników i chłopów radzieckich w normy prawne, tj. uchwalenia nowej konstytucji, konstytucji związkowego państwa socjalistycznego.

Obowiązująca od 1924 r. Konstytucja ZSRR uwzględniała fakt istnienia gospodarki kapitalistycznej obok rozwoju socjalizmu. Po między r. 1924-1936 dwa systemy współzawodniczyły ze sobą i władza radziecka w ostrej walce klasowej organizowała gospodarkę socjalistyczną, aby zapewnić jej zwycięstwo nad gospodarką kapitalistyczną.

Podstawy tego zwycięstwa dała Wielka Rewolucja Październikowa, która obaliła burżuazję i ustanowiła dyktatorstwo proletariatu, zlikwidowała klasę obywateli i oddała ziemię chłopom oraz wywłaszczyła klasę kapitalistów, odbierając jej narzędzia i środki produkcji. Utworzenie tych zdobyczy mas pracujących mogło nastąpić jedynie w wyniku zbudowania silnej gospodarki socjalistycznej, która uniemożliwiła odra-

żanie się kapitalizmu, jego rozbudowę na bazie spekulacji i gos podarki drobnostawowej. Dwie zwycięskie pięcioletki stalinowskie zakończyły ten proces, zmierzając radykalnie obraz kraju, likwidując raz na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka.

STALINOWSKIE PIĘCIOLETKI zbudowały potężny przemysł socjalistyczny, który wyparł ostatecznie przemysł prywatny. Rolnictwo zorganizowane zostało na nowych socjalistycznych podstawach w kolchozach i sowchozach, wyposażonych w najnowocześniejsze maszyny; bogacie wiejskie, jako klasa, zostali zlikwidowani. Cały obrót towarowy został skupiony w rękach państwa i spółdzielczości.

Oto były czynniki, które zdecydowały o ostatecznym zwycięstwie socjalizmu nad kapitalizmem, o likwidacji ustroju z przeciwnymi sobie klasami.

VII Zjazd Rad ZSRR, odbyty w lutym 1935 r. postanowił powołać pod przewodnictwem Towarzysza Stalina Komisję Konstytucyjną w celu zmiany Konstytucji z 1924 roku w kierunku przystosowania jej do nowych warunków i ujęcia zdobyczy mas pracujących ZSRR w normy prawne. Na VIII Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad, odbytym dnia 25 listopada 1936 r., Towarzysz Stalin zreferował projekt nowej Konstytucji. **UCHWAŁONEJ DNIA 5 GRUDNIA 1936 ROKU.**

W pracy nad Konstytucją objawił się geniusz Towarzysza Stalina, jako prawodawcy. Jego definicja Konstytucji, nie jako programu, ale jako bilansu już osiągniętych zdobyczy, rejestracji i ustawodawczego utrwalenia tego, co faktycznie zostało już osiągnięte i wywalczone — przeszła jako wzór do nauki o państwie i prawie.

„Konstytucja krajów burżuazyjnych — mówił Towarzysz Stalin — wychodzą zazwyczaj z przeświadczenia o „niezłomności” ustroju kapitalistycznego. Główną podstawą tych konstytucji są zasady kapitalizmu, jego podstawa — podwaliny: prywatna własność ziemi, lasów, fabryk, zakładów przemysłowych i innych na rzędzi i środków produkcji; wyzysk człowieka przez człowieka oraz istnienie wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych, niepewność bytu pracującej większości na jednym biegunie społecznym i życie w zbytku nie pracującej, ale zabezpieczonej mniejszości na drugim biegunie itd., itp.”.

Konstytucja państwa socjalistycznego.

stycznego, Konstytucja Stalinowska:

bierze za punkt wyjścia fakt likwidacji ustroju kapitalistycznego i zwycięstwa ustroju socjalistycznego;

stwierdza, że w społeczeństwie nie ma już klas antagonistycznych, że społeczeństwo składa się z dwóch klas zaprzyjaźnionych — z robotników i chłopów, przy czym państwowe kierowanie społeczeństwem (dyktatura), należy do klasy robotniczej;

podkreśla głęboko międzynarodystyczny charakter państwa radzieckiego, tzn., że wszystkie narody i rasy, niezależnie od ich dawnego i obecnego położenia, niezależnie od stopnia ich siły, korzystają z jednakowych praw we wszystkich dziedzinach gospodarczego, społecznego, państwowego i kulturalnego życia społeczeństwa;

zabezpiecza konsekwentny demokratyzm socjalistyczny, nie uznając różnic między prawami mężczyzn i kobiet, posiadających i nieposiadających, wykształconych i niewykształconych. „Nie stan majątkowy, nie pochodzenie narodowe, nie płeć, nie stanowisko służbowe, lecz osobiste zdolności i osobista praca każdego obywatela określają jego położenie w społeczeństwie”. Artykuł 12 Konstytucji formułuje tę zasadę w słowach: „Od każdego we dług jego zdolności, każdemu — według jego pracy”.

„Demokracja w krajach kapitalistycznych, gdzie istnieją antagonistyczne klasy — mówił Towarzysz Stalin — jest w ostatecznym wyniku demokracją dla silnych, demokracją dla posiadających, demokracją dla mniejszości. Demokracja w ZSRR, wręcz przeciwnie, jest demokracją dla ludzi pracujących, tzn. **DEMOKRACJĄ DLA WSZYŚKICH**.”

Z tego faktu wywodzi się międzynarodowe znaczenie Konstytucji Stalinowskiej. Jest ona oskarżeniem dla świata kapitalistycznego i jest ona zarazem pochłona, oświecająca drogę mas pracujących, walczących o ustrój

sprawiedliwości społecznej, o socjalizm.

Dla nas, Polaków, którzy dzięki historycznemu zwycięstwu Związku Radzieckiego nad faszyzmem wyzwoliliśmy się spod jarzma okupacji hitlerowskiej i spod jarzma rodzimej reakcji, którzy dzięki przyjaźni i pomocy ZSRR, korzystając z bogatego doświadczenia Pierwszego Kraju Socjalizmu, weszliśmy na drogę do socjalizmu — **KONSTYTUCJA STALINOWSKA, KONSTYTUCJA PAŃSTWA SOCJALISTYCZNEGO JEST BUSOŁĄ W NASZEJ PRACY.**

Rocznica uchwalenia Konstytucji Stalinowskiej jest wielkim świętem narodów radzieckich. Jak robotnik, który ukończył wielkie dzieło ogląda się wstecz na szmat trudnej, odbytej już drogi widząc przed sobą nowe, wielkie zadania, powiedział Towarzysz Stalin, że do głębi wzrusza jego słowa:

„W wyniku przebytej drogi walk i cierpienia, przyjemnie i radośnie jest mieć swoją Konstytucję, traktującą o owocach naszych zwycięstw. Przyjemnie i radośnie jest wiedzieć o co walczyli nasi ludzie i jak wywalczyli światowo — historyczne zwycięstwo. Przyjemnie i radośnie jest wiedzieć, że krew naszych ludzi, ofiarie przelana, nie poszła na marne, że dała swe owoce. To uzbudza ducha w naszą klasę robotniczą, na sze chłopstwo, naszą inteligencję pracującą. To porusza na przód i wzbudza uczucie usatysfakcji dumy. To wzmacnia wiarę we własne siły i mobilizuje do nowej walki o osiągnięcie nowych zwycięstw komunizmu”.

Dzień Konstytucji Stalinowskiej, dzień uchwalenia pierwszej w historii ludzkości konstytucji socjalistycznej, głoszącej pokój, zniesienie klas, nieustanne dążenie naprzód do najwyższych osiągnięć ludzkich, jest świętem wszystkich ludzi pracy na całym świecie.

Kuomintangowcy uciekają

Ewakuacja czwartej „stolicy”

LONDYN (PAP). Agencja Reutersa, donosi z Hong - Kongu, że na tamtejszym lotnisku wyładowało kilka samolotów; mających na pokładzie zbiegłych z Czeng - Tu dygnitów kuomintangowskich. Po upadku

Czung - Kingu ogłoszono Czeng - Tu jako czwartą z rzędu „stolicę” rządu nacjonalistycznego.

Wojska ludowe atakują miasto Nei - Kiang, leżące 150 km na południowy - wschód od Czeng - Tu.

Pod hasłem walki o pokój

I Statutowy Wojew. Zjazd delegatów Związku Bojowników o Wolność i Demokrację

(Dokończenie ze str. 1.)

KSIEŻA-PATRIOTY W WALE O POKÓJ.

W imieniu wszystkich postępowych księży, zrzeszonych w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, przemawiał ks. Matuszewski:

— W 1939 roku warkot samolotów hitlerowskich przyniósł nam ruiny i zgładził. Naród polski padł ofiarą przemyśleń i naciąg. Zapelnili się hitlerowskie więzienia, obozy śmierci. Wśród aresztowanych nie brakło i księży.

W jednym tylko powiecie, niezawiskim zamordowano w bestialskich sposób 36 księży-patriotów. Na ludność cywilną urządzano zasadki w kościołach. Miliony ofiar hitlerowskiego reżimu pochłonęły obozy koncentracyjne na Majdanku, w Oświęcimiu, w Buchenwaldzie. Naród polski i narody Związku Radzieckiego poniosły największe straty.

W tym roku minęła czwarta rocznica od chwili, kiedy zrzuciliśmy kajdany niewoli. Dziś jesteśmy wolni, dziś żyjemy, jesteśmy znów na mapie Europy, kroczymy ku lepszej przyszłości. Sprawiliśmy to bohaterstwo żołnierzy radzieckich i polskich. Robotnik polski, chłop i inteligent pracujący odbudowuje dziś nasz kraj. My, cały naród polski, wiemy, czym jest wojna i wojny nie chcemy. W pokoju chcemy budować nasze jutro. Wszyscy stajemy do pracy pokojowej: robotnik w fabryce, chłop na zagonie i inteligent pracujący w biurze. A my, księża, członkowie Związku będziemy wspaniały w sercu prawdziwą miłość Boga, Ojczyzny, bliźniego!

BOJOWNICY O WOLNOŚĆ

BUDUJĄ SOCJALIZM

W więzieniach sanacyjnych — mówiła tow. Kalinowska — pracowali PZPJG Nr 3 — torturowano komunistów polskich. Za to m. in. że ostrzegali naród przed zgrubnymi skutkami polityki kuomintangowskiej.

Kłeska kuomintangowskich oszczerców

NOWY JORK (PAP). Na ostatnich posiedzeniach Komisji Politycznej Generalnego Zgromadzenia ONZ delegaci bloku anglosaskiego próbowali znaleźć wyjście z nader kłopotliwej sytuacji, w jakiej znalazł się w związku z oszczercą „skargą” kuomintangowska na Związek Radziecki. Oszczercę zarzuty, wysunięte przez przedstawiciela nacjonalistów chińskich, nie znalazły poparcia nawet wśród Amerykanów.

Delegat kuomintangowski starał się rozpaczliwie pozyskać dla swego projektu rezolucji członków Komisji. Wysiłki jego pozostały jednak bez rezultatu.

Przedstawiciel Wielkiej Brytanii zakomunikował, że będzie on głosował przeciw projektowi rezolucji. W przemówieniu polemizował on z twierdzeniem delegata kuomintangowskiego, że „o stosunku Anglików do Chin decydują wyłącznie interesy”. Przedstawiciel brytyjski tłumaczył, iż rząd jego kieruje się tylko „realną oceną faktów” w odniesieniu do sytuacji w Chinach.

Mówiąc na temat uznania rządu Chin Ludowych, delegat brytyjski podkreślił, że jeżeli jakiś rząd sprawuje efektywną kontrolę nad całym krajem lub jego większą częścią, to stanowi to dostateczny powód do uznania tego rządu.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

— GWARANTEM POKOJU

Autoctoni z Ziemi Warmińskiej towarzyszy Włanowski zetknął się z klasą robotniczą w Westfalii, w latach kiedy narastał hitlerizm. Niemiecka klasa robotnicza opierała się na Polakach na rażonych szczegółach na terror faszystowski opieką i troską. Teraz swej niezłomnej przyjaźni dla narodu polskiego dala wyraz przywódcy Niemieckiej Republiki. Demokratycznej tow. Pieck i Grotewohl, gwarantując nam nasze granice na Odrze i Nysie.

Zeznania szpiega

- 2 -

Le gardien de fait...
fonctionnement de l'autisme...
jusqu'à la fin de la guerre...
Moi-même - Pour moi...
une seule fois...
de déplacement...
De...
L'après...
seulement...
de la...
de la...
Chaque...
De...
Il...
différent...
dispos...
Vendredi...
Robineau

Poniżej podajemy dokładny przekład zeznań złożonych przez André Robineau (fotokopie fragmentu zeznań zamieszczamy powyżej), aresztowanego przez władze polskie za szpiegostwo urzędnika konsultatu francuskiego w Szczecinie. Jak widać z przytoczonego dokumentu, charakter „działalności” p. Robineau nie ulega żadnej wątpliwości. Władze polskie postąpiły całkowicie zgodnie z prawem i obywateli międzynarodowymi, aresztując szpiega. Czym na ten całkowicie zgodny z prawem akt odpowiedział rząd francuski? Brutalnymi przesładowaniami Polaków we Francji, deportowaniem ludzi, więzieniem i brutalnym traktowaniem w areszcie i więzieniu dyplomaty polskiego, Szczerbińskiego. Rząd francuski odpowiedział na prawo — bezprawiem, na legalną, zgodną z dobrymi obyczajami międzynarodowymi akcją — brutalną łapanką, nie stosowaną w cywilizowanych państwach. Oto wymowa ogłoszonego dokumentu, w zestawieniu z wiadomościami o traktowaniu naszych rodaków we Francji.

W końcu 1947 r. zostałem zawiezany przez mjr. Humm do biura Attaché Wojskowego w Warszawie, który mi zaproponował, bym pracował dla francuskiej służby informacyjnej, na co się zgodziłem. Po zapoznaniu mnie z p. Bardet — wicekonsulem francuskim w Szczecinie, pod rozkazami którego miałem pracować, pojechałem do Gdańska 2 stycznia 1948 r.

Jako pierwsze zadanie miałem dostarczyć danych co do stanu portu Gdynia i Gdańsk, tzn. stan nadbrzeżnych magazynów i składów, ilość dźwigów i ich tonaż. Po zebraniu tych informacji, podałem je p. Bardet, który przybył do mnie do Szczecina, i którym bezpośrednio podlegałem.

W następstwie, tzn. w końcu czerwca 1948, zostałem przeniesiony do Szczecina do Konsulatu francuskiego, zajmując stanowisko w Szczecinie. Na miejscu pomagałem p. Bardet, wykonałem kilka poleceń w różnych miejscach wojskowych na półwyspie polskim, które polegały na ujawnianiu terenów lotniczych i wykonaniu ich planów. Po tym, na krótko przed wyjazdem Bardet do Gdańska, gdzie on objął stanowisko wicekonsula, poznałem szereg agentów, z którymi od tego czasu miałem do czynienia.

Pozostawszy sam w Szczecinie, otrzymałem instrukcje, które wymagały ode mnie przede wszystkim obserwacji ruchów jednostek radzieckich w województwie szczecińskim, ruchu w porcie centralnym (zona zakazana) Szczecina, terenów lotniczych, poligonu „Gross Born”, jak również wszelkich prac fortyfikacyjnych, wykonywanych na półwyspie polskim i znaleźnia agenta, który w razie konfliktu umiałby obsłużyć to stanowisko.

Na drugim planie — obserwacja rozwoju ekonomicznego i politycznego województwa.

Od początku mojej pracy we francuskiej służbie informacyjnej, do lipca 1949 podlegałem bezpośrednio i wyłącznie Bardet, a od czasu jego wyjazdu do Francji do dnia, w którym zostałem aresztowany przez polskie władze bezpieczeństwa, podlegałem p. De Méré z ambasady francuskiej w Warszawie.

Do wyjazdu Bardet korzystałem z jego doświadczenia i rad i w miesiącu kwietniu, podczas mego pobytu we Francji, przeszedłem kurs radiotelegrafisty.

Sprawa funduszy, niezbędnych dla funkcjonowania siatki wywiadowczej do wyjazdu Bardet do Gdańska, była załatwiona przez niego samego. Jeśli chodzi o mnie, to otrzymywałem od niego moją płacę plus zwrot kosztów przejazdów i „reprezentacyjnych”. Od dnia, gdy wzięłem w swoje ręce siatkę wywiadowczą rejonu Szczecina, dysponowałem sumą około 200.000 zł miesięcznie, które otrzymywałem od Bardet do lipca 1949, a od tej daty aż do chwili obecnej od p. De Méré. Każdy agent, lub prawie każdy, otrzymywał za wykonane zadanie sumę zł. 5.000, a niekiedy nawet więcej, ale rzadko otrzymywał więcej, niż 15.000 miesięcznie. W końcu każdego miesiąca przedstawiałem De Méré stan kasy, podawałem sumy dawane różnym agentom, jak również sumę, którą ja zużyłem dla moich potrzeb.”

Warszawa, dnia 24 listopada 1949 r.

(—) Robineau

Na marginesie

Pod złym adresem

W walce z wyzwoleńcem — ruchem narodu wietnamskiego, imperialiści francuscy stosują nie tylko środki militarne, terror i okrucieństwo, lecz uciekają się do rozmaitych intryg i podstępów politycznych, których uwienczeniem było kreowanie jednego z książątek indochińskich — marionetkowo-quislingowskim „cesarzem” Wietnamu.

Jak donosi agencja Reutersa, do tego to „władcy” z nieprawdopodobnego zdarzenia, który, nie mając ani ziemi, ani poddańców, pobiera żółd od rządu francuskiego, wystosował serdeczny list sam papież — Pius XII. List, zaadresowany oficjalnie: „Do Jego Cesarskiej Mości Bao-Dai”, zawiera wyrazy gorącej sympatii dla fikcyjnego „cesarza” oraz zapewnienia o „ojcowiskich uczuciach”, żywnych przez papieża „dla szlachetnego narodu wietnamskiego”.

Należałoby się, oczywiście, cieszyć, że papież żywi „ojcowiskie uczucia” dla ujarzmionego, egzotycznego narodu, który w ciężkiej i nierównej walce zmagając się od paru lat z przemocą imperialistyczną. Szkoda jednak, że list z wyrazami „ojcowiskich uczuć” skierował papież pod tak niewłaściwym adresem, na ręce płatnego figuranta i agenta francuskich reakcjonistów, który przeciw w żadnym razie i w najmniejszym nawet stopniu nie reprezentuje „szlachetnego narodu wietnamskiego”.

Nie sądzimy zresztą, by ten fałszywy adres był prostą pomysłką kancelarii watykańskiej. Przeciwnie, istnieją podstawy do mniemania, że — zgodnie z ogólnym kierunkiem polityki watykańskiej — papież, wysyłając ostantyczny list do Bao-Dai, i tym razem zaprzagnął oddać przysługę tym, którzy — w walce przeciwko mitygującą wolność, a dotychczas ujarzmionym narodom, mając się najbardziej perfidnych i odstręcających sposobów.

B. D.

OBRONA POKOJU

i walka przeciw podżegaczom wojennym

Referat M. Susłowa na Naradzie Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych w drugiej połowie listopada 1949 r.

Towarzysze! Minęły przeszło dwa lata od czasu pierwszej Narady Informacyjnej przedstawicieli niekórych partii komunistycznych.

W deklaracji tej Narady zostały głęboko zanalizowane zmiany, które zaszły w sytuacji międzynarodowej w wyniku drugiej wojny światowej i w pierwszych latach powojen-

nych. W deklaracji wykazano, że na arenie światowej powstały dwa obozy mające przeciwstawne cele i zadania; zdemaskowano agresywne plany obozu imperialistycznego ze Stanami Zjednoczonymi na czele, plany zmierzające do zaprowadzenia panowania imperializmu anglo-amerykańskiego nad światem oraz

do rozgromienia demokracji; obnażona została zdradziecka rola prowodyrów prawicy socjal - demokratycznej, jako pacholców imperializmu we wszystkich jego antyludowych posunięciach.

Cały rozwój wydarzeń w ciągu ubiegłych dwóch lat w pełni potwierdził słuszność analizy sytuacji międzynarodowej, jakiej dokonała

pierwsza Narada Biura Informacyjnego oraz słuszność nakreślonych na tej Naradzie perspektyw i zadań obozu antyimperialistycznego.

Obecnie, oceniając znaczenie uchwał powziętych na I Naradzie Biura Informacyjnego oraz rezolucji: „O SYTUACJI KOMUNISTYCZNEJ PARTII JUGOSŁAWII” uchwalonej na II Naradzie Biura Infor-

macyjnego, można śmiało stwierdzić, że są to RZECZYWISTE UCHWAŁY HISTORYCZNE, ZDEMOBILIZUJĄCE I ORGANIZUJĄCE ROLĘ W DZIELE ZWARCIA SZEREGÓW MIĘDZYNARODOWEGO RUCHU ROBOTNICZEGO, W MOBILIZACJI MAS W CELU ODPARCIA REAKCJI ŚWIATOWEJ I POD-

ZEGACZY DO NOWEJ WOJNY. W DZIELE DALEKIEGO WZROSTU I UMOCNIENIA SIŁ DEMOKRACJI I SOCJALIZMU NA CAŁYM ŚWIECIE.

W OKRESIE, KTÓRY UPEŁNIAŁ OD CZASU I-jej NARADY BIURA INFORMACYJNEGO, W SYTUACJI MIĘDZYNARODOWEJ ZASZŁY ZNACZNE ZMIANY.

I. Spisek agresorów przeciw pokojowi i bezpieczeństwu narodów

W ciągu minionych dwóch lat jeszcze wyraźniej i ostrzej zarysowały się dwie linie w polityce światowej — linia demokratycznego, antyimperialistycznego obozu z ZSRR na czele, obozu prowadzącego u porządku i konsekwentną walkę przeciwko reakcji imperialistycznej, o pokój między narodami, o demokrację, oraz linia imperialistycznego, antydemokratycznego obozu, na czele którego stoją Stany Zjednoczone, obozu stawiającego sobie za główny cel ujarznienie obcych krajów i narodów, ustanowienie przemocą panowania anglo-amerykańskiego nad światem, rozgromienie sił demokracji i rozpętanie nowej wojny.

Walka między tymi przeciwstawnymi obozami zaostrzyła się. Agresywne obozu imperialistycznego wzmożło się jeszcze bardziej.

Cała polityka imperialistycznego bloku anglo-amerykańskiego służy przygotowaniu do nowej wojny światowej. Znajduje ona wyraz w nieokreślonej ekspansji ekonomicznej, politycznej i wojennej, którą urzeczywistniają USA na wszystkich kontynentach, starając się zagarnąć surowce strategiczne i inne zasoby potrzebne do przygotowania wojennych. Imperialiści amerykańscy opłatają całą kulę ziemską śledząc wojskowych baz morskich i powietrznych, przygotowując bazę wypadową dla nowej wojny.

Imperializm amerykański — ostoja reakcji światowej

Przygotowaniom do nowej wojny służy okazywane przez imperialistów anglo - amerykańskich poparcie dla wszystkich przeżytych reżimów reakcyjnych (rząd Franco w Hiszpanii, rząd monarchistyczny - faszystowski w Grecji, Ciang-Kai-Szeka w Chinach itp.), popieranie resztek rozbitych klas eksploaterskich, szpiegów, dywersantów i mordców w krajach demokracji ludowej, popieranie sił reakcyjnych na całym świecie. Imperializm amerykański stał się ośrodkiem i ostoją reakcji światowej.

Kola imperialistyczne Stanów Zjednoczonych i Anglii otwarcie zdeplowały uchwały Konferencji Krymskiej i Poczdamskiej, zmierzające

do sprawiedliwego rozwiązania problemu niemieckiego, do przekształcenia Niemiec w demokratyczne i pokojowe państwo. Zobowiązawszy się do traktowania Niemiec jako całości, która nie prowadzi politykę rozbiicia Niemiec, politykę, której ukoronowaniem jest utworzenie marionetkowego „rządu” w Bonn. Zamiast przeprowadzać demokratyzację i demilitaryzację Niemiec, rządy Stanów Zjednoczonych, Anglii i Francji odbudowują przemysł wojenny w Niemczech Zachodnich, przywracając dominującą pozycję reakcyjnych monopolów, junkierstwa, elementów militarystycznych, które stanowiły w przeszłości oparcie dla imperializmu i hitlerizmu niemieckiego.

Ruina gospodarcza krajów zmarszalizowanych

Polityka przygotowań do wojny znalazła wyraz w tzw. planie Marshalla. Narada Informacyjna Partii Komunistycznych we wrześniu 1947 r. obnażyła istotne cele „planu Marshalla”, jako planu ekonomicznego i politycznego ujarznienia Europy przez imperializm amerykański.

Życie zadzwoniło sobie okrutnie, tych, którzy wierzyli w dobroczynną rolę „planu Marshalla”. Po dwuletniej bez mała „pomocy” w ra-

mach „planu Marshalla” gospodarka zmarszalizowanych państw Europy nie tylko nie została uzdrowiona, lecz doprowadzona do stanu rozprężenia. Fakt ten stał się dziś tak oczywisty, że został nawet potwierdzony w ogłoszonym w lipcu 1949 r. sprawozdaniu Sekretariatu ONZ o sytuacji ekonomicznej świata w roku 1948. Flaska „planu Marshalla” zmuszeni są uznać dziś nawet najbardziej gorliwi jego wielbiciele i trubadurzy.

Agresywne pakiety i bloki — niebezpieczeństwem dla całej ludzkości

„Plan Marshalla” znalazł wkrótce uzupełnienie w postaci zmontowanych, agresywnych bloków wojskowych - politycznych mocarstw imperialistycznych, a więc w postaci Unii Zachodniej i paktu północno-atlantycznego.

Pakt północno - atlantycki jest obecnie głównym narzędziem agresywnej polityki kół rządzących Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, polityki, zmierzającej do rozpętania przez nich nowej wojny.

Pakt północno - atlantycki stawia sobie za cel zdławienie oporu narodów Europy przeciwko ofensywie Stanów Zjednoczonych na ich najżywniejsze prawa, wolność, niezawisłość narodową oraz przekształcenie Europy zachodniej w półkolonię imperializmu amerykańskiego, w bazę wypadową dla przygotowań do nowej wojny.

Pakt północno - atlantycki ma na celu bezpośrednią agresję przeciwko państwu demokratycznemu Europy wschodniej, a przede wszystkim przeciwko Związkowi Radzieckiemu, jako głównej sile obozu demokratycznego, niezawodnej ostoje pokój i bezpieczeństwa, wolności i niezawisłości narodów.

Wreszcie, jeden z najważniejszych

Narody nie chcą być mięsem armatnim dla imperialistów

Strategia imperializmu amerykańskiego w takiej postaci, w jakiej zarysowała się obecnie z całą wyrazistością, obliczona jest na to, aby wzniecić pożar wojny we wszystkich częściach świata i zmusić do prowadzenia wojny narody wszystkich kontynentów na rozkaz i w imię interesów miliardów amerykańskich.

Najbardziej szczerzy spośród wódlarzy amerykańskich, jak na przykład członek Kongresu Poage lub gen. Bradley, otwarcie i cynicznie mówią o swych zamiarach „prowadzenia wojny cudzymi rękoma” i wykorzystania żołnierzy innych narodów w charakterze mięsa armatniego dla Stanów Zjednoczonych, które będą jedynie dostarczać broni i zgarniać zyski.

Jednakże te awanturnicze rachuby układane są bez gospodarka. Narody krajów, które imperialiści Stanów Zjednoczonych i Anglii chcą zmusić do wojowania, nie są w najmniejszej nawet mierze zainteresowane w tej wojnie. Nie może ona im przynieść nic poza ciężkimi ofiarami, spustoszeniem i ruiną ich krajów. Wojna niepotrzebna jest narodom, narody nie chcą wojny.

Wojna niepotrzebna jest również masom ludowym Stanów Zjednoczonych, których kół monopolistyczne są głównymi podżegaczami wojennymi. Wbrew lejącej się strumie-

Podżegacze do nowej wojny — udaremniają współpracę narodów

Biorąc jawnie kurs na rozpętanie nowej wojny światowej, organizatorzy paktu północno - atlantyckiego udaremniają współpracę między narodową, a przede wszystkim współpracę z ZSRR i krajami demokracji ludowej, organizując kres-

Proces Rajka odsłonił wielki spisek imperialistów przeciw krajom demokracji ludowej

Budapeszteński proces szpiegowskiej bandy Rajka - Brankowa odsłonił wielki spisek międzynarodowy organizowany przez imperialistów anglo - amerykańskich przeciwko krajom demokracji ludowej i Związkowi Radzieckiemu, przeciwko pokojowi i demokracji. Ten spisek imperialistów miał na celu realizację daleko idących planów: obalenie ustroju demokratycznego

niem kłamliwej propagandzie, rozpowszechnianej przez agresorów imperialistycznych i ich pacholców, próś ludzi Stanów Zjednoczonych zaczynać rozumieć coraz lepiej, że wojna, jeśli zostałaby rozpętana przez podżegaczy, przyniosłaby im, prostym ludziom, tylko dolegliwą śmierć w odległych od ojczyzny krajach za oceanem, że wojna przysłałaby również na kontynent amerykański, przynosząc za sobą okropności współczesnego bombarowania i zniszczenia tego, co zostało stworzone przez wielu pokoleń.

cią robotę przeciwko Organizacji Narodów Zjednoczonych, starając się przekształcić ją w narzędzie swych zabobornych zamierzeń, torpedując uchwały Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie zakazu użycia broni atomowej i w sprawie redukcji zbrojeń.

na Węgrzech i w innych krajach demokracji ludowej, przy pomocy faszystowskiej, szpiegowskiej klikki Tito, która stała się agencją reakcji międzynarodowej, odwracanie tych krajów od obozu pokoju i demokracji, przywrócenie w nich reakcyjnych reżimów faszystowskich, przekształcenie krajów Europy południowo - wschodniej i środkowej w marionetki imperializmu, w bazę wypadową dla agresji.

Ciężar zbrojeń rujnuje klasę robotniczą USA i państw zmarszalizowanych

Bezpośrednim następstwem polityki agresji i przygotowań do nowej wojny jest nieokreślony wyścig zbrojeń, który spada ciężkim brzemieniem na barki klasy robotniczej i całej ludności pracującej krajów kapitalistycznych. Wystar-

czy stwierdzić, że wydatki na cele wojenne Stanów Zjednoczonych wyniosą w przyszłym roku budżetowym 22 miliardy dolarów, czyli będą 20-krotnie wyższe niż przed wojną. Z obliczeń byłego przewodniczącego Rady Ekonomicznej przy prezydencie Stanów Zjednoczonych

II. Siły pokoju, demokracji i socjalizmu rosną i krzepną

Byłoby jednakże grubym błędem sądzić, że gorączkowa aktywność obozu imperialistycznego jest dowodem jego siły, dowodem niemożności zapobieżenia wojnie.

Minione dwa lata były okresem dalszego osłabienia obozu imperializmu, okresem odwracania się od jego łańcucha nowych ogniw, zaostrzenia wszystkich jego przeciwności wewnętrznych i zewnętrznych. Równocześnie w tym okresie odbywał się niustanny wzrost i umacnianie sił obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. Dlatego też nie bacząc na tak szeroki zasięg przygotowań do wojny, prowadzonych przez oboz imperialistyczny, istnieje dziś potężna i rosnąca z każdym dniem tarna na drodze podżegaczy wojennych.

Obóz pokoju obejmuje wszystkie kraje świata

Podczas gdy oboz imperializmu, na którego czele stoją Stany Zjednoczone, przygotowuje się do awantur wojennych, oboz antyimperialistyczny konsoliduje swe siły, by w stanowiący sposób odprzeć wojowniczych agresorów imperialistycznych, prowadzi wytrwałą walkę o izolację podżegaczy do nowej wojny i o udaremnienie ich potwornych planów.

Demokratyczne siły świata rosną bez porównania szybciej, niż ciemne moce podżegaczy wojennych. Układ sił na arenie międzynarodowej zmienił się radykalnie i zmienia się na-

wewnętrznych i zewnętrznych. Równocześnie w tym okresie odbywał się niustanny wzrost i umacnianie sił obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. Dlatego też nie bacząc na tak szeroki zasięg przygotowań do wojny, prowadzonych przez oboz imperialistyczny, istnieje dziś potężna i rosnąca z każdym dniem tarna na drodze podżegaczy wojennych.

Radziecka broń atomowa ostudziła zapalę wojenne imperialistów

Komunikat agencji TASS z 25 września 1949 r., stwierdzający, że Związek Radziecki zdobył tajemnicę broni atomowej i posiada „proroctwa” kół rządzących mocarstw imperialistycznych i plasujących się przed nimi uczonych burżuazyjnych, którzy oświadczyli niejednokrotnie, że Rosjanie mogą opanować tajemnicę broni atomowej najwcześniej w 1952 roku.

Komunikat agencji TASS wywołał zamieszanie i rozterkę w obozie imperialistów i podżegaczy wojennych, osłabił siły tego obozu i zadał druzgocący cios „dyplomacji atomowej” Trumanu - Churchilla, opierającej swe rachuby na monopolistycznym władaniu bombą atomową i szantażującą tą bronią ludzi o słabych nerwach. Jednocześnie wszyscy zwolennicy pokoju z radością przyjęli wiadomość, że Związek

Próba zdławienia mas pracujących w krajach kapitalistycznych

Tak więc, prowadząc wsieklej wysięg zbrojeń, rząd Trumana wydaje rocznie na przygotowania wojenne 26 razy więcej niż na oświatę i ochronę zdrowia, razem wzięte. W Anglii wydatki na cele wojenne pochłaniają obecnie trzy razy większe fundusze niż w 1939 r. Polityka prowadzona pod znamiem hitlerowskim hasłem „armaty zamiast masła” realizowana jest również w innych państwach zmarszalizowanych.

Przygotowaniom do wojny towarzyszy również wzmożona ofensywa na prawa demokratyczne mas pracujących. Aby utordować drogę dla swych awantur w dziedzinie polityki zagranicznej oraz dla rozpętania wojny, imperialiści usiłują zdławić ruch robotniczy i ogólnodemokratyczny, otworzyć tamę faszystacji

Zbrodniczy szal propagandy wojennej

Równocześnie oboz imperialistyczny podjął na ogromną skalę przygotowanie ideologiczne do nowej wojny. Wynajduje się coraz to nowe środki służące odpowiedniemu urabianiu opinii publicznej, tumanianiu mas szaloną propagandą rasowych, ludożerczych idei, rozpętanu psychocy atomowej i hysterii wojennej. Puszczono w ruch wszystkie środki oddziaływania psychologicznego — prasę, literaturę, radio, film, kościół.

Na łamach amerykańskiej i reakcyjnej prasy innych krajów rozlewa się szerokim strumieniem propaganda nowej wojny. I chociaż II sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ powzięła specjalną uchwałę potępiającą propagandę wojenną, która rządzący USA i Anglii nie tylko nie podjęły żadnych kroków zmierzających do okiełznania podżegaczy i

Radziecki posiada broń atomową, widząc w tym zwycięstwo sprawy pokoju. Wiedzą oni bowiem, że rząd radziecki pozostaje wierny swej pokojowej polityce i nie bacz-

ząc na fakt posiadania broni atomowej, nadal stoi na swych dawnych pozycjach bezwarunkowego zakazu stosowania broni atomowej.

ZSRR na czele frontu walki o pokój

Pokojowa polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jak również polityka zagraniczna krajów demokracji ludowej jest nader potężnym czynnikiem umocnienia obozu pokoju i demokracji. Polityka ta, zgodna z najżywniejszymi interesami prostych ludzi na całym świecie, przyczynia się do zwarcia szeregów bojowników o pokój, pobudza ich do walki i potęguje ich wolę zwycięstwa.

Pokojowa polityka rządu radzieckiego wynika z istoty naszego socjalistycznego społeczeństwa, w którym nie ma klas, zainteresowanych w prowadzeniu wojen. Państwo radzieckie jest zdecydowanym wrogiem polityki ucisku narodowego i rasowego, a jego polityka zagraniczna oparta jest na poszanowaniu praw i niepodległości wszystkich narodów świata — dużych i małych. Naród radziecki, ogarnięty patosem budowy komunizmu, jest bezpośrednio zainteresowany w utrzymaniu pokoju. Naród nasz pełen jest głębo-

kłej wiary, że utworzony przezeń socjalistyczny ustrój społeczny stanowi gwarancję zwycięstwa w pokojowym współwzrostnictwie z ustrójem kapitalistycznym.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego w stosunku do państw kapitalistycznych opiera się na przekonaniu o możliwości wspólnotenia systemu socjalistycznego i kapitalistycznego oraz pokojowej między nimi współpracy. Towarzysz Stalin sformułował tę politykę w sposób całkowicie jasny i sprzecywny już w 1924 r. następującymi słowami:

„Nasza polityka zagraniczna jest jasna. Jest to polityka zachowania pokoju i wzmocnienia stosunków handlowych ze wszystkimi krajami. ZSRR nie ma zamiaru zagrażać komukolwiek, ani tym bardziej — napaść na kogokolwiek. Jesteśmy za pokojem i broniemy sprawy pokoju, ale nie bójmy się groźb i gotowi jesteśmy odpowiedzieć ciemem na ciem podżegaczy wojennych”.

Przyjaźń i pomoc Związku Radzieckiego podstawą sukcesów gospodarczych państw demokracji ludowej

O wzroście i umocnieniu sił obozu pokoju, demokracji i socjalizmu świadczy również wielkie sukcesy krajów demokracji ludowej, które wkraczały zdecydowanie na drogę budo-

wy socjalizmu. Szybki rozwój gospodarczy i kulturalny Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, Węgier

(Dalszy ciąg na str. 4-iej)

OBRONA POKOJU i walka przeciw podżegaczom wojennym

Referat M. Susłowa na Naradzie Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych w drugiej połowie listopada 1949 r.

(dokończenie ze str. 3-ej)

Albanii, pomyślnie wykonanie państwowych planów gospodarczych, wzrost dobrobytu materialnego ludności, konsolidacja sił wewnętrznych demokracji ludowych, utworzenie zjednoczonych marksistowsko-leninowskich partii robotniczych, kroczenie w awangardzie walki o socjalizm, pogłębienie przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej wśród narodów Europy południowo-wschodniej, zacieśnienie ich stosunków gospodarczych i kulturalnych z ZSRR — wszystko to jest poważnym wkładem we wspólne dzieło umocnienia potęgi i konsolidacji sił obozu antyimperialistycznego, demokratycznego.

Sukcesy krajów demokracji ludowej w dziedzinie gospodarczej, poli-

tycznej i kulturalnej są dla innych ludów naczynym przykładem tego, jak można bez uciekania się do niosących niewolę umów z imperializmem, w oparciu o własne siły, współpracę wzajemną i pomoc braterską Związku Radzieckiego, zachować niezależność ekonomiczną i niepodległość narodową — zaleczyć w jak najkrótszym czasie rany, spowodowane wojną i panowaniem faszyzmu i zapewnić szybki rozwój przemysłu i innych dziedzin gospodarki i kultury.

Zdemaskowanie na budapeszteńskim procesie Rajka-Branko wa zdradzieckiej klikii Tito i załamania się zdradzieckich planów reakcji światowej, dążącej do odbudowy kapitalizmu w krajach demokracji ludowej, świadczą o sile i mocy ustroju ludowo-demokratycznego.

Wolne Chiny — potężnym bastionem pokoju

O wzroście i umocnieniu sił antyimperialistycznych świadczą również wspaniałe sukcesy ruchu narodowyzwolenczego w krajach kolonialnych i zależnych. Historyczne zwycięstwo odniosł naród chiński, który obalił reżim kuomintangowski, reżim zdrady narodowej, wyzysku kolonialnego i feudalnego ucisku. Utworzenie Chińskiej Republiki Ludowej jest niezwykle ciężkim ciosem dla zabór-

czych planów imperializmu amerykańskiego, który liczył na to, że uda mu się przekształcić Chiny w kolonię i bazę wypadową dla nowej agresji wojennej. Włączenie Chin do rodziny państw demokratycznych i milujących pokój oznacza dalszą zmianę w układzie sił na arenie międzynarodowej na korzyść obozu demokracji i pokoju, rozszerza i wzmacnia front pokoju.

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej

Potężnym sukcesem obozu pokoju i demokracji i nową klęską obozu imperialistycznego jest utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które Towarzysz Stalin w swym piśmie powitał jako Wilhelm a Piecka i Otto Grotewohla określił, jako zwrotny punkt w dziejach Europy. Historyczny ten akt jest wyrazem wzrostu i konsolidacji demokratycznych sił narodu niemieckiego, walczących o jednolitą, demokratyczną i pokojową Niemcy — sił, które wygrały słuszne wnioski z dwóch wojen światowych i nie chcą więcej być użyte w roli najemnych żoł-

ków przez pretendentów do panowania nad światem. Zwycięstwo demokratycznych sił w Niemczech, które ujęły losy kraju w swe własne ręce — to nowa klęska anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych. Jak to wskazał Towarzysz Stalin — „nie ulega wątpliwości, że istnienie demokratycznych i milujących pokój Niemiec obok milującego pokój Związku Radzieckiego wyklucza możliwość nowych wojen w Europie, kładzie kres przelewowi krwi w Europie i uniemożliwia użyczenie krajów Europy przez światowych imperialistów”.

Wzrost ruchu demokratycznego we wszystkich państwach świata

O wzroście sił obozu demokratycznego i osłabieniu pozycji imperializmu świadczą również wymownie dający się powszechnie zauważyć wzrost ruchu demokratycznego, a zwłaszcza ruchu robotniczego pod przewodnictwem partii komunistycznych. Dobitnym tego świadectwem jest wzrost wpływów partii komunistycznych wśród mas pomimo wścieklej nagonki na komunistów, prowadzonej przez cały oboz reakcji światowej, oraz wzrost ruchu strajkowego klasy robotniczej we wszystkich krajach

kapitalistycznych Europy, Ameryki i Australii.

Potężny ruch obrońców pokoju, który ogarnął setki milionów ludzi, świadczy również o nieustannie wzrastającej i potężniejszej sile obozu pokoju i demokracji. Po raz pierwszy w dziejach ludzkości powstał zorganizowany front pokoju, który postawił przed sobą zadanie uratowania ludzkości przed nową wojną światową, izolowania klikii podżegaczy do nowej wojny i zapewnienia pokojowej współpracy narodów.

Siły pokoju zwyciężą ciemne siły agresji

WŚCIEKŁOŚĆ PODŻEGACZY WOJENNYCH I ICH PACHOLEK NIE ZMIENIA FAKTU, ŻE OBECNA SYTUACJA HISTORYCZNA JEST ZASADNICZO ODMIENNA OD SYTUACJI, W KTÓREJ PROWADZONE BYŁY PRZYGOTOWANIA DO PIERWSZEJ I DRUGIEJ WOJNY ŚWIATOWEJ. „ZBYT ŻYWE SĄ W PAMIĘCI NARODÓW OKROPNOŚCI MINIONEJ WOJNY I ZBYT WIELKIE SĄ SIŁY SPOŁECZNE, STOJĄCE NA STRAŻY POKOJU, ABY UCZNIOWE CHURCHILLA W DZIE DZISIE AGRESJI, ZDOŁALI JE PRZEZWYCIĘŻYĆ I SKIEROWAĆ NA TORY NOWEJ WOJNY”. (Stalin).

Uratowanie świata od nowej wojny w obecnej konkretnej sytuacji historycznej nie jest utopią, lecz realną możliwością. Jeśli narody będą czujne, aktywne i zjednoczone w walce o pokój, jeśli wykazywać będą stanowczość i wytrwałość w obronie pokoju, — podżegaczom wojennym nie uda się urzeczywistnić swych krewawych planów — rozniecić pożaru trzeciej wojny światowej.

Ruch obrońców pokoju nową siłą

pokój rozwija się również w Stanach Zjednoczonych i w Anglii, albowiem ludy tych krajów coraz silniej odczuwają na swych barkach ciężkie zburzenie, agresywnej polityki swych kół rządzących.

Tak więc, towarzysze, krótki przegląd sytuacji międzynarodowej dowodzi, że w walce przeciw imperializmowi i wojnie siły pokoju, demokracji i socjalizmu wzrosły i okrzepły.

Doświadczenie historyczne uczy, że im bardziej beznadziejnie przedstawiają się sprawy reakcji imperialistycznej, tym bardziej ona szaleje, tym bardziej wzmacnia się niebezpieczeństwo, wywołania przez nią awantur wojennych. Zmiany w układzie sił na arenie światowej na korzyść OBOZU POKOJU I DEMOKRACJI wywołują nowe ataki wścieklej złości w obozie imperializmu i podżegaczy wojennych. Imperialiści angloamerykańscy pragną przy pomocy wojny zmienić proces rozwoju historycznego, rozwiązać swe sprzeczności i trudności wewnętrzne i zewnętrzne, wzmacnić pozycję kapitału monopolistycznego i zdobyć panowanie nad światem.

POKRYCIE PLANÓW AGRESJI IMPERIALISTYCZNEJ wymaga wzmożonej czujności narodów, wymaga dalszego rozszerzenia frontu

Zjednoczymy wszystkich ludzi milujących pracę i pokój

Należy jeszcze bardziej uporczywie pracować NAD UMOCNIENIEM I ROZSZERZENIEM RUCHU OBRONCÓW POKOJU, pozyskując dla tego ruchu coraz to nowe warstwy ludności, przekształcając go w OGÓLNONARODOWY I NIEZWYCIĘŻNY RUCH NASZYCH CZASÓW. Ruch ten może i powinien ogarnąć WSZYSTKICH KIMś drogą jest SPRAWA POKOJU, HONORU, WOLNOŚCI NARODOWEJ I SUWERENNOŚCI KRAJU OJCZYSTEGO — NIEZALEŻNIE OD PRZEKONAŃ POLITYCZNYCH, PÓGLĄDÓW RELIGIJNYCH I PRZYNALEŻNOŚCI PARTYJNEJ.

Szczególną uwagę należy zwrócić na to, aby dla ruchu obrońców pokoju uzyskać poparcie ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH, ORGANIZACJI KOBIECYCH, MŁODZIEŻOWYCH, SPÓŁDZIELCZYCH, SPORTOWYCH, KULTURALNO-OSWIATOWYCH, RELIGIJNYCH I INNYCH. W ruchu tym zorganizować należy również uczone, pisarzy, dziennikarzy, działaczy kultury, działaczy parlamentarnych oraz innych działaczy politycznych i społecznych, którzy występują w OBRONIE POKOJU PRZECIW WOJNIE.

Decydujące znaczenie dla dalszego rozwoju ruchu obrońców pokoju ma coraz aktywniejszy UDZIAŁ W TYM RUCHU KLASY ROBOTNICZEJ, jej zwartość i jedność szeregów. Dlatego też niezwykle ważnym zadaniem partii komunistycznych i robotniczych jest sku-

Udział kobiet i młodzieży w walce z podżegaczami wojennymi

Takie fakty, jak PETYCJA NA RĘCE ZGROMADZENIA OGÓLNEGO ONZ, popierająca wniosek w sprawie zakazu broni atomowej i redakcji zbrojeń wielkich mocarstw, PODPISANA PRZEZ 11 MILIONÓW KOBIEC WŁOCH, CZECHOSŁOWACJI I WSCHODNIEJ STREFY NIEMIEC, udział organizacji kobiecych i światowej Federacji Kobiet Demokratycznych w Kongresie Paryskim i Praskim wskazują, JAK POWAŻNĄ SIŁĄ W WALCE O POKÓJ STANOWIĄ KOBIECY I ORGANIZACJE KOBIECE.

Demokratyczna młodzież wszystkich krajów zademonstrowała swą wolę po kraju i gotowość walki o pokój na światowej Konferencji Młodzieży Robotniczej w Warszawie w 1947 r. i na międzynarodowych kongresach i festiwalach młodzieży w r. 1948 i 1949. ŚWIATOWA FEDERACJA MŁODZIEŻY DEMOKRATYCZNEJ, ZRZE-

W tym samym czasie oboz imperialistyczny i antydemokratyczny traci coraz to nowe pozycje. Zwycięstwa obozu demokracji i socjalizmu, nadszyci kryzys gospodarczy, dalsze pogłębienie się powszechnego kryzysu systemu kapitalistycznego, zaostrowanie się wszystkich zewnętrznych i wewnętrznych sprzeczności tego ustroju świadczą o coraz większym osłabieniu obozu imperialistycznego.

III. Partie komunistyczne i robotnicze w awangardzie walki przeciw podżegaczom wojennym

W tym samym czasie oboz imperialistyczny i antydemokratyczny traci coraz to nowe pozycje. Zwycięstwa obozu demokracji i socjalizmu, nadszyci kryzys gospodarczy, dalsze pogłębienie się powszechnego kryzysu systemu kapitalistycznego, zaostrowanie się wszystkich zewnętrznych i wewnętrznych sprzeczności tego ustroju świadczą o coraz większym osłabieniu obozu imperialistycznego.

Całe doświadczenie historyczne ruchu antywojennego w przedmiejscu pierwszej, a w szczególności w przedmiejscu drugiej wojny światowej uczy nas, że nie wystarczy pragnąć pokoju — TRZEBA AKTYWIE WALCZYĆ O POKÓJ, TRZEBA URUCHOMIĆ WSZYSTKIE SIŁY I DZIAŁALNOŚĆ PRZECIWDZIAŁAJĄCE PRZYGOTOWANIU I ROZPĘTYWANIU WOJNY.

W warunkach wzrastającej groźby nowej wojny NA PARTIE KOMUNISTYCZNE I ROBOTNICZE SPADA WIELKA HISTORYCZNA ODPOWIEDZIALNOŚĆ. PARTIE KOMUNISTYCZNE I ROBOTNICZE POWINNY WYKORZYSTAĆ WSZELKIE FORMY WALKI, ABY ZAPEWNIĆ DŁUGOTRWAŁY POKÓJ, PODPORZĄDKOWUJĄC CAŁĄ SWOJĄ DZIAŁALNOŚĆ TEMU CENTRALNEMU W CHWILI OBECNEJ ZADANIU.

planie w szeregach bojowników o sprawę pokoju najszerszych warstw klasy robotniczej, budowanie trwałej jednostki klasy robotniczej, zdecydowana walka przeciw prawicowemu socjalizmowi, który prowadzi do zorganizowania ruchu robotniczego, organizowanie wspólnych wystąpień rozmaitych oddziałów proletariatu na wspólnej platformie walki o pokój i niepodległość narodową swych krajów.

Związki zawodowe klasy robotniczej zajmują już zaszczytne miejsce w obozie bojowników o pokój przeciw podżegaczom wojennym. Światowa Federacja Związków Zawodowych występuje jako aktywny rzecznik pokoju i współpracy międzynarodowej, jako organizator milionowych mas pracowniczych fizycznych i umysłowych do walki przeciw podżegaczom do nowej wojny.

Jednakże związki zawodowe mogą jeszcze znacznie więcej zdziałać dla rozwoju ogólnonarodowej walki przeciw podżegaczom do nowej wojny, dla dalszej aktywizacji obozu zwolenników pokoju. Centralnym ogniwem działalności organizacji związkowych w tej dziedzinie mogą i powinny stać się komitety obrony pokoju w fabrykach i instytucjach. Do utworzenia takich komitetów nawołuje Paryski Kongres Obrońców Pokoju i Mediolański Kongres Związków Zawodowych. Tego rodzaju komitety zostały już utworzone w wielu zakładach pracy we Francji, w Holandii, Anglii i w innych krajach.

Należy zastosować najrozszerzniejsze formy i środki w celu zjednoczenia najszerszych warstw ludności w walce o pokój; masowe demonstracje, wiece, zebrania, układowanie petycji i protestów, przeprowadzanie referendum wśród ludności, tworzenie komitetów obrony pokoju w miastach i po wsiach, o szczególnie szeroko praktykowane jest np. we Francji i we Włoszech. Porzucenie anarcia w masach

negu, dowodzą, że historia skazała cały system kapitalistyczny na zagładę.

Awanturczy polityka zagraniczna imperialistów Wall-Street i City przyczynia się ze swej strony do dalszego osłabiania obozu antydemokratycznego. Polityka ta ponosi klęskę po klęsce. Krach „diplomacji atomowej”, planu „Marshalla”, fiasko dywersyjnych planów imperialistów w Europie południowo-

wschodniej i środkowej, bankructwo polityki amerykańskiej w Chinach — oto częściowa tylko lista klęsk polityki zagranicznej imperialistów. Oczywiście przyczyna zaostrowania się sprzeczności kapitalizmu i osłabienia siły obozu imperialistycznego leży w samej istocie kapitalizmu. Jednak AWANTURNICZA POLITYKA ZAGRANICZNA IMPERIALISTÓW ANGLO-AMERYKAŃSKICH PROCES TEN PRZYSPIESZA.

podżegacz wojenny, jak to widzimy, starając się oszukiwać narody wszelkimi środkami swej oszczerczej propagandy. Toteż demaskowanie propagandy podżegaczy wojennych, rozpowszechnianie prawdziwych, rzeczowych informacji o ich antyludowej działalności nie może mieć charakteru dorywczej kampanii, lecz winno być prowadzone codziennie.

Kłamliwej i ludożerczej propagandzie agresorów i ich najemnych

gangsterów piora — partie komunistyczne i robotnicze powinny przeciwstawić jak najszerszą propagandę na rzecz trwałego pokoju między narodami, demaskując nieustannie agresywne bloki i sojusze wojenne — polityczne. Należy wyjaśnić jak najszerszej, że nowa wojna przyniosłaby narodom najstraszliwszą klęskę i niesłychane zniszczenia, że walka przeciw wojnie i obro- na o pokój — to sprawa wszystkich narodów świata.

Historyczne zadania partii komunistycznych w krajach kapitalistycznego wyzysku

Obowiązkiem partii komunistycznych i robotniczych w krajach kapitalistycznych jest zespolenie w jedną całość walki o niepodległość narodową z walką o pokój, nieustannie demaskowanie antynarodowego, zdradzieckiego charakteru polityki rządów burżuazyjnych, które przekształciły się w usługowych lokal amerykańskiego imperializmu, jednoczenie i zespolenie wszystkich demokratycznych, patriotycznych sił każdego kraju wokół hasła walki o likwidację haniebną niewoli amerykańskiej, wokół hasła przejścia do samodzielnej polityki zagranicznej i wewnętrznej, odpowiadającej interesom narodowym tych ludów.

Partie komunistyczne i robotnicze winny wysoko dźwierżyć sztandar obrony niepodległości narodowej i suwerenności swych krajów.

Partie komunistyczne i robotnicze winny mobilizować szerokie masy do walki w obronie praw i swobód demokratycznych i wyjaśniać im nieustannie, że

obrona pokoju jest nierozdzielnie związana z obroną najwyższych interesów klasy robotniczej i najszerszych mas pracujących, że walka o pokój jest jednocześnie walką z nędzą, głodem i faszyzmem.

Szczególnie doniosłe zadania stoją przed partiami komunistycznymi Francji, Włoch, Anglii, Niemiec Zachodnich i innych krajów, których narody imperialiści amerykańscy pragną wykorzystać jako mięso armatnie podczas urzeczywistniania swych agresywnych planów. Partie te zobowiązane są z jeszcze większą siłą podjąć walkę o pokój, o udaremnienie zbrodniczych planów anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych.

Przed partiami komunistycznymi i robotniczymi krajów demokracji ludowej i Związku Radzieckiego, poza demaskowaniem imperialistycznych podżegaczy wojennych i ich pomocników, stoi zadanie dalszego umacniania obozu pokoju i socjalizmu w imię obrony pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Konieczność demaskowania zdradzieckich przywódców prawicy socjalistycznej

Ważnym zadaniem partii komunistycznych jest w dalszym ciągu całkowite demaskowanie przywódców prawicy socjalistycznej. Bieg wydarzeń potwierdził w całej pełni słuszność dokonanej przez I Narodowe Biuro Informacyjne Partii Komunistycznych, oceny prawicowych socjalistów, którzy spełniają haniebną rolę agentów imperializmu, pachol-ków podżegaczy do nowej wojny, zdradźców interesów narodowych swych ludów, maskując swą nikczemną działalność frazeologią socjalistyczną i kosmopolitycznym belkotem. Dlatego też partie komuni-

styczne i robotnicze w swej nieustannej walce o pokój winny demaskować na każdym kroku przywódców socjalistycznych jako najzacieklejszych wrogów pokoju.

Jednocześnie jednak należy wszelkimi sposobami rozwijać i wzmacniać współpracę i jedność działania w walce o pokój z dołowymi organizacjami i szeregowymi członkami partii socjalistycznych, popierać wszystkie naprawdę uczciwe elementy w szeregach tych partii, wyjaśniając im zgubną politykę reakcyjnych, prawicowych przywódców.

Walka z titowską zarazą — to walka z imperializmem

Poważną rolę w realizowaniu swych agresywnych planów, zwłaszcza w Europie środkowej i południowo-wschodniej, imperialiści anglo-amerykańscy powierzają ju gosłowińskiej klikii Tito, pozostającej w służbie szpiegowskiej u im-

perialistów. Dlatego też w interesach obrony pokoju i walki z podżegaczami wojennymi leży dalsze demaskowanie tej klikii, która zdezerterowała do obozu najzacieklejszych wrogów pokoju, demokracji i socjalizmu, do obozu imperializmu i faszyzmu.

Pod przewodnictwem partii komunistycznych potężny światowy front pokoju udaremnia zbrodnicze plany imperialistów

Towarzysze! W latach wojny z faszyzmem partie komunistyczne były awangardą ogólnonarodowego ruchu oporu przeciwko zabojcom; w okresie powojennym partie komunistyczne i robotnicze kroczyły w pierwszych szeregach bojowników o najwyższe interesy swych narodów, o sprawę pokoju na całym świecie. Pod ich przewodnictwem wszyscy przeciwnicy nowej wojny, ludzie pracy, nauki i kultury, zespoleni w potężnym froncie pokoju, potrafili udaremniać zbrodnicze plany imperialistów.

Siły demokracji, siły obrońców pokoju, mają znaczną przewagę nad

siłami reakcji. Sprawa polega obecnie na tym, aby jeszcze bardziej umacniać i rozszerzać potężny ruch obrońców pokoju, aby dążyć do przekształcenia go w ruch ogólnonarodowy, aby nieustannie zaostrować czujność narodów wobec knońców podżegaczy wojennych. Należy mobilizować wszystkie siły narodów do aktywnej obrony pokoju i walki przeciw podżegaczom wojennym. Rozwiązanie tego zadania oznacza niezawodne zwycięstwo w świętym boju o trwały pokój i bezpieczeństwo narodów na całym świecie.

Kronika m. Kutno

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 22 — Pow. Kom. M. O.
33 — Miejski Posterunek MO.
41 — Straż Pożarna
50 — Zarząd Miasta Kutna
31 — Starostwo Powiatowe
32 — Pow. Zakł. Elektryczny
102 — Prezydium Pow. Rady Narodowej
108 — Pow. Zakł. Ubezpiecz. Wzajemnych, ul. Narutowicza nr 20
91 — Urząd Zdrowia
20 — Szpital Powiatowy
34 — Ubezpiecz. Społeczna
7 — Walenta, Apteka
52 — Chacińska, Apteka
106 — Apteka „Pod Oriem”

Redakcja i Administr. „Głosu Kutnowskiego” mieści się w Kutnie przy ul. Narutowicza 2, tel. 217.

Terenowe Rady Narodowe realizują uchwały III Plenum KC PZPR

Obrady ostatniego plenum Wojewódzkiej Rady Narodowej odbyły się pod znakiem historycznych uchwał III Plenum KC PZPR. Wygłoszony na wstępie referat przez tow. Nieśmiałka, sekretarza KW PZPR, stał się podstawą do szeroko ujętej dyskusji, w której zabierający głos radni przedstawili stosunki, panujące w reprezentowanych przez nich powiatach.

Tow. Nieśmiałek po omówieniu aktualnej sytuacji politycznej, a także uchwały III Plenum KC

Rady Narodowe uczczą dzień urodzin Generalissimusa Stalina

Na 41 plenarnym posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Narodowej zabierający głos radni wskazywali na wagę doświadczeń Związku Radzieckiego, które są dla nas przykładem do naśladowania we wszystkich dziedzinach naszego życia gospodarczego, społecznego i politycznego. Mówcy zapewnili o gromadnym udziale Rad Narodowych w akcie hołdu i czci dla Wojska Międzynarodowych Sił Pokoju i demokracji, tow. Stalina, w dniu rocznicy Jego urodzin. (es)

PZPR zaznaczając, że posiadają one głębokie znaczenie nie tylko dla członków Partii, ale dla każdego człowieka pracy, dla każdego Polaka-demokraty. Wzmocnienie czujności klasowej — oto obowiązek nie tylko działacza, ale i każdego świadomego obywatela.

Rady Narodowe winny z tego faktu wyciągać daleko idące wnioski i stosować je w codziennej swej pracy. Uświadamianie mas ludowych, walka z wrogiem klasowym — oto założenia pracy Rad Narodowych.

Rady Narodowe spełnia swą rolę jako elementy władzy ludowej, jeżeli składają się z rzeczywistych przedstawicieli mas ludowych. Tymczasem w niektórych Radach i to na różnych szczeblach daje się zauważyć niewłaściwy niekiedy skład socjalny Rad. Daje się zauważyć zbyt mały procent radnych robotników i chłopów, szczególnie małych rolników. Ten objaw wskazuje na to, że robotnicy i biedni chłopcy nie są dostatecznie w Radach reprezentowani. Tylko taka Rada, do której według ludu pracy powołani bezpośrednio z terenem, znający jego bolączki i potrzeby, ludzie o zdrowym instynkcie klasowym, będzie mogła wywierać się z nałożonych na nią obowiązków.

Bardzo celowe jest odbywanie posiedzeń przez poszczególne Rady w zakładach pracy w miastach i osiedlach przemysłowych i w gromadach. To bezpośrednie zetknięcie się robotników i chłopów ze swoimi przedstawicielstwem, możliwość uczestniczenia w obradach, w czasie których rozpatrywane są miejscowe zagadnienia, z pewnością podniesie stopień uświadamienia mas ludowych i skieruje zainteresowania na żywo sprawy całego kraju.

Wielką rolę do spełnienia mają komisje, a w szczególności komisje kontroli społecznej, dlatego też trzeba zwracać dużą uwagę na właściwy dobór członków komisji.

Dyskusja w czasie ostatniego plenarnego posiedzenia wykazała, że Uchwały III Plenum KC PZPR zostały należycie pojęte przez przedstawicieli terenów województwa. Toteż wyniesione z obrad postulaty będą z pewnością bez zwłoki realizowane jako sprawy najważniejsze.

Kino objazdowe w powiecie kutnowskim

Kino objazdowe w grudniu odwiedzi szereg wsi powiatu kutnowskiego. Dla młodzieży urządzone będą poranki filmowe, na których zostanie wyświetlony film radziecki pt. „Złoty klucz”, dla dorosłych zaś wyświetlany będzie film pt. „Narzeczona z Turkmenii”. Program najbliższych wyjazdów przedstawia się następująco: 7. 12 — Stradzew, 8. 12 — Plecka Dąbrowa, 9. 12 — Pniewo, 10. 12 — Dobrzelin, 11. 12 — Żabików, 12. 12 — Oporów, 13. 12 — Młuch, 14. 12 — Półbór, 15. 12 — Przyszów, 16. 12 — Strzelce, 17. 12 — Siemianów, 18. 12 — Łanieta, 19. 12 — Suchołębie, 20. 12 — Grochów.

Młodzież i nauczycielstwo Liceum Administracyjnego w Kutnie podejmuje zobowiązania dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina

Młodzież Państwowego Liceum Administracyjno-Handlowego i Gimnazjum Handlowego w Kutnie, zrzeszona w ZMP i TPR, uchwaliła jednogłośnie na walnym zebraniu w dniu 2 grudnia następującą rezolucję:

„W odpowiedzi na apel ZMP-owców z Gimnazjum i Liceum Mechanicznego w Skierniewicach, pragnąc uczcić dzień, w którym Wódz narodów ZSRR i całego obywateli walczącego o sprawiedliwość społeczną i pokój, wielki i prawdziwy przyjaciel Polaków, obchodzić będzie 70 rocznicę urodzin, zobowiązujemy się poznać dokładnie życie i prace naukowe Józefa Stalina oraz wygłosić na ten temat cykl referatów dla młodzieży naszej szkoły. Postanawiamy wysłać do 50 wiejskich kół ZMP brzygdzistów oświatowych z odczytami o życiu Generalissimusa Józefa Stalina, zorganizować uroczysty wieczór świetlicowy w dniu 21 grudnia 1949 r. Ponadto zobowiązujemy się przepracować 1.500 godzin przy uporządkowaniu miasta Kutna, zgodnie z dyspozycjami Zarządu Miejskiego”.

Podobną uchwałę podjęła również rada pedagogiczna Liceum Administracyjno-Handlowego i pozostałych szkół tego samego typu. W uchwale tej nauczyciele stanowili zapoznać dokładnie wszystkich pracowników szkoły z życiem i dorobkiem naukowym Józefa Stalina poprzez cykl referatów wygłoszonych poza normal

Roboty interwencyjne w Rawie Mazowieckiej

RAWA MAZOWIECKA — Roboty interwencyjne na terenie powiatu rawskiego rozpoczęto w Rawie Mazowieckiej 8 lutego. Prace te zapoczątkowało rozbieranie i usuwanie sterczących murów oraz ruin, pozostałych po działaniach wojennych.

W zakresie robót interwencyjnych wykonano następujące prace:

Okopano rowami, wyrównano wyboje na drodze na odcinku Rawa Mazowiecka — Pasielka Głuchowska, splantowano 15.198 metrów kwadratowych powierzchni na terenie Rawy Mazowieckiej, zawałono 72 tysiące metrów sześciennych rowów przeciwołowych i inne rodzaje dołów. Rozbrano 487 mtr. sześć murów grozących zawaleniem, oczyszczono 114.000 sztuk cegły, która została sprzedana chłopom mało i średniorolnym, a pieniądze uzyskane ze sprzedaży, przeznaczone zostały na dalsze inwestycje. Dalej ulono 5.150 mtr. kwadr. bruku na ulicach Rawy, przebrukowano na odcinku 350 mtr. ulicę Krzywę Koło oraz na długości 300 mtr. drogę Rawa Mazowiecka — Boguszyce.

guszyce. Urządzono zieleńce na ul. Kościuszki oraz założono krajeńnik ogrodowy na przestrzeni 216 mtr.

Na wykonanie tych prac Zarząd Miejski wydatkował 3.850.000 zł. W pierwszych dniach grudnia Zarząd Miejski przystąpił do prac jesienno-zimowych, na które uzyskał kredyt w wysokości 2 i pół miliona złotych. W ramach tych prac uprządkowane zostaną rumowiska po rozebranych murach przy ul. Krakowskiej i Warszawskiej oraz przy wjeździe na Plac Gen. Świerczewskiego. Oczyszczono place zostaną obsiane trawą.

W Nowym Mieście zabrukowano 400 mtr. drogi na odcinku Nowe Miasto — Pobiedno, a obecnie urządzane są dwa baseny na wodę dla Ochotniczej Straży Pożarnej i usypywana jest skarpa przy ul. Pilicznej, zabezpieczająca dalsze obrywanie się terenu. W Rawie Mazowieckiej trwają obecnie roboty przy budowie drogi wykładanej tłuczonym kamieniem na odcinku Rawa Mazowiecka — Boguszyce.

Obrady nauczycieli w pow. łęczyckim Powołanie zakładowych organizacji związkowych

ŁĘCZYCA — Związek Nauczycielstwa Polskiego chce powołać ściślej swoją pracę z terenem zalecił zorganizowanie zakładowych organizacji związkowych, które grupować będą w sobie wszystkich nauczycieli z poszczególnych szkół. Przyczyni się to niewątpliwie do usprawnienia pracy Związku Nauczycielstwa Polskiego, do zapoznania się z bolączkami istniejącymi w poszczególnych szkołach, a nauczycielom pozwoli poprzez swą organizację do swobodnego ich rozwiązywania.

W dniu 25 listopada br. odbyło się w Przemyśle zebranie nauczycieli z gmin: Dalików, Chociszew i Parzęczew. Referat o znaczeniu i roli Zakładowych i Międzyzakładowych Oddziałów Związków wygłosił ob. Suchow.

Po referacie wywiązała się ożywiona dyskusja, w której dyskutowano o powołaniu szereg istotnych bolączek nurtujących odcinek pracy nauczycielskiej.

Ob. Jan Sprusiński z gminy Piaskowice omówił trudne jeszcze warunki mieszkaniowe, w jakich znajdują się miejscowi nauczyciele. Ażeby ożywić pracę Ludowych Zespołów Sportowych, należy przy każdej szkole wybudować salę gimnastyczną, która służyć będzie młodzieży, szczególnie w okresie zimowym, do przeprowadzania systematycznej zaprawy gimnastycznej i treningów. W dalszym ciągu swoich wypowiedzi ob. Sprusiński zwrócił uwagę, iż zbyt rzadko dociera kino objazdowe do szkół wiejskich.

skich z filmami naukowymi. Poprzez wyświetlanie filmów naukowych będziemy mogli łatwiej realizować programy nauczania w szkole — zakończył mówca.

O tym samym zagadnieniu mówił ob. Jędrzejczak z gminy Dalików.

Bardzo istotne zagadnienie poruszył w dyskusji ob. Kowerski z Mariampola, który oświadczył, iż dotychczasowa walka z analfabetyzmem na terenie jego gminy nie przynosiła pożądanych skutków. Powodem tego jest słaba frekwencja i nieusprawiedliwiona absencja kursantów. Kilkakrotnie interwencje w Gminnym Komitecie do Walki z Analfabetyzmem

nie odniosły skutku. Podobnie przedstawia się sytuacja w gminie Dalików. W Prawieczach, gdzie kierowniczką kursu jest energiczna osoba, frekwencja na kursach jest prawie 100 procentowa. Jest to jaskrawy dowód, że winę za niedociągnięcia w walce z analfabetyzmem ponoszą jej organizatorzy.

W podsumowaniu dyskusji ob. Suchow nawiązując do niedociągnięć w walce z analfabetyzmem oświadczył, iż przynajmniej zostanie specjalna dotacja w wysokości 1 miliona 400 tysięcy zł. przetranszowana na premie dla obywateli kursantów nauki początkowej czytania i pisania.

Akcja remontów w Krośniewicach przebiega pomyślnie

Zarząd Miejski w Krośniewicach wykonał w roku bieżącym szereg kapitalnych remontów w domach, zamieszkałych przez ludzi pracy. W pierwszym półroczu remonty przeprowadzone zostały w domach przy Placu Wolności 24, gdzie zamieszkuje 32 rodziny robotnicze. Następnie dokonano remontu w budynku sąsiednim przy Placu Wolności 18, zamieszkałym przez 18 rodzin. Przy ul. Kłodawskiej 19 kompletnie wyremontowano oficynę, zamieszkałą przez 7 rodzin.

W ramach remontów bieżących w wielu domach pokryto dachy papą lub dachówką, wysmarowano je smołą, naprawiono kominy,

drzwi, okna i tp. W drugim półroczu z lokalnych funduszy FGM przeprowadzono remont w budynku przy ul. Kłodawskiej 9, zamieszkałym przez 17 rodzin. Prace przy tym domu są już na ukończeniu.

Należy tutaj zwrócić uwagę, że w akcji remontów udział winno wziąć całe społeczeństwo Krośniewic, wzorując się na pracy robotników kutnowskich, łódzkich i szeregu innych miast województwa.

Z funduszy własnych Zarządu Miejskiego przeprowadzono remont całkowity budynków przy ul. Kutnowskiej 4 i 13.

Nowi radni w Wojewódzkiej Radzie Narodowej

W skład Wojewódzkiej Rady Narodowej weszli następujący, nowodelegowani radni: Józef Owczarek, przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej w Łasku, Wincenty Kozła, wiceprzewodniczący Rady Powiatowej Łódzkiej i Bronisław Moskałek, przedstawiciel Powiatowej Rady Narodowej w Wieluniu. (es)

Festiwal Młodzieżowych Zespołów Świetlicowych Ciekawe popisy w Tomaszowie

Występy zespołów artystycznych w ramach Festiwalu odbywającego się w Tomaszowie, dostarczyły widzom dużo emocji, zwłaszcza w drugim dniu Festiwalu.

Program tego dnia był bardziej urozmaicony, gdyż obok popisów tanecznych, wokalnych i instrumentalnych — widowiska miały okazję podziwiać dobrze odegraną komedię radziecką „Tu mówi Tajmyr”.

Amatorski zespół pabianicki PZPB, który wystawił sztukę „Tu mówi Tajmyr” stał na dobrym poziomie. Komisja sędziowska i zebrana publiczność mogła podziwiać doskonale opanowaną i pewnie prowadzoną grę oraz śmiało i udanie pociągnięcie reżysera. Nieco do życzenia pozostawiała dekoracja, lecz tłumaczy się to trudnościami transportowania dużych i ciężkich rekwizytów.

Z aktorów trudno kogoś wyróżnić, gdyż cały zespół zasłużył na pochwałę.

Harcerski teatrzyk kukielek zje

mi łęczyckiej może się pochwalić jedynie dowcipnie skomponowaną nazwą: CHATKA, co w interpretacji członka ekipy brzmiało — Ciekawy Harcerski Amatorski Teatrzyk Kukielek „Awangarda”. Repertuar teatrzyku ciekawie zestawiony, lecz gra pozostawia dużo do życzenia — kukielki pomyślowo wykonane, ale źle poruszają się — oprócz tego poważnym minusem był zbyt długi czas trwania gry.

W repertuarze drugiego dnia wyróżniły się zwłaszcza pokazy zespołów tanecznych, tak ilością, jak i wykonaniem. Z tańcami ludowymi wystąpiły: Radomsko, Zduniska Wola, Chariupie Wielkie, Tymianki, Opoczno, Kuluszki i Skierniewice; stylizowanym tańcem popisywały się zespoły Sulejowa, Ozorkowa, Pabianic i Zgierz.

Bohaterkami dnia były małe harcerki z Sulejowa, którym po odczuciu brawurowej polki widownia soraowała burzliwą owa-

cję. Rzeczywiście tancerki stanowiły wdzięczny i przykuwający oczyma rytm obrazek. Zespół ten wystąpił jeszcze w dwu tanecznych inscenizacjach i zawsze zachwycał widownię dziecięcą wdziękiem.

Wiele emocji dostarczyła publiczności mała tancerka ze Zdunskiej Woli, tańcząca kozaka i zadziwiająco gimnastyczną sprężystością ruchów.

Dostarczycielkami zdrowego humoru były dziewczęta opoczyńskie w obierku z aktualnymi i zabawnymi przyspiewkami.

W tańcach stylizowanych prym dźwierzł Zgierz, z doskonałym repertuarem, estetycznymi kostiumami i nienagannym wykonaniem. Pabianice tym razem nie popisały się — ich „mazur” miał charakter prawie kabaretowy.

Ogólny bilans Festiwalu jest obiecujący. Mamy w naszym woje wództwie naprawdę dobry materiał artystyczny i mamy ludzi, któ-

rzy nim kierują — o ile się nie zniechęcą, co łatwo może się zdarzyć przy braku zrozumienia ze strony czynników oficjalnych i publiczności widowiskowej.

Jeśli chodzi o wytypowanie zwycięzców poszczególnych konkurencji — to przedstawia ono poważną trudność, z uwagi na wyrównaność na ogół poziom i nader obfity repertuar. Jedno można stwierdzić na pewno — że w kategorii zespołów teatralnych bezapelacyjnie zwycięstwo odniosły Pabianice. Ale o tym powiedzą już oficjalne wyniki.

I jeszcze jedna marginesowa uwaga: publiczność tomaszowska zadowolona; nie pod względem obecności na sali, gdyż ta była zadowalająca, ale pod względem wychowania. Część winy ponosi tu i kierownictwo Festiwalu, gdyż nie powinno wypuszczać na salę malców. (ks)

Tylko do 5 grudnia br. przyjmujemy prenumeratę na czasopisma radzieckie na cały rok 1950.

Do 5 grudnia przyjmuje się prenumeratę z terminem wysyłki od 1. 3. 1950 r.

Prenumeratę przyjmują: Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, Warszawa, ul. Bagatela 14, PKO 1.8270, Oddziały Klubu we Wrocławiu, Katowicach, Łodzi, wszystkie Delegatury i Oddziały „RSW „Prasa” oraz Księgarnie „Książki i Wiedza”.

Ogłoszenia drobne

ZGUBIONO kartę RKU — Łódź miasto na nazwisko Przewoźny Jan. 12822-g

ZGUBIONO książeczkę z Ubezpieczalni na nazwisko Bojańczyk Maria (Sulkowska). 12818-g

ZGUBIONO kartę rejestracyjną RKU — Łódź miasto, Olszewski Stanisław, Aleksandrów k. Łodzi, Armii Czerwonej 24. 12819-g

ZAGUBIONO legitymację Zw. Zaw. Chem., legitym. sportową Klubu „Boruta” i metrykę. Rajch Ryszard, Zgierz, Świerczewskiego 37. 12817-g

ZGUBIONO legitymację Zw. Zaw. na nazwisko Borysiak Borys. 12812-g

ZGUBIONO legitym. Zw. Zaw. na nazwisko Szczepańska Regina. 12825-g

ZGUBIONO kartę RKU — Łódź miasto na nazwisko Matusiak Leonard. 12826-g

SKRADZIONO wkładkę 169690 do legitym. Zw. Zaw. Kaczmarek Józef. 12827-g

ZGUBIONO legitym. Zw. Zaw. i Ubezpieczalni, Drzierzgwa Jan. 12821-g

ZGUBIONO książeczkę z Ubezpieczalni na nazwisko Krakowiak Mieczysław. 12820-g

ZAGUBIONO legitymację Samopomocy Chłopskiej, metrykę ślubu, kartę rozpoznawczą, kartę rowerową i zaświadczenie RKU — Końskie, Zdzisław Władysław, Rusinów. 12831-g

ZGUBIONO książeczkę z Ubezpieczalni na nazwisko Bojańczyk Maria (Sulkowska). 12818-g

ZGUBIONO kartę rejestracyjną RKU — Łódź miasto, Olszewski Stanisław, Aleksandrów k. Łodzi, Armii Czerwonej 24. 12819-g

ZGUBIONO legitymację Zw. Zaw. Chem., legitym. sportową Klubu „Boruta” i metrykę. Rajch Ryszard, Zgierz, Świerczewskiego 37. 12817-g

ZGUBIONO legitymację Zw. Zaw. na nazwisko Borysiak Borys. 12812-g

ZGUBIONO legitym. Zw. Zaw. na nazwisko Szczepańska Regina. 12825-g

ZGUBIONO kartę RKU — Łódź miasto na nazwisko Matusiak Leonard. 12826-g

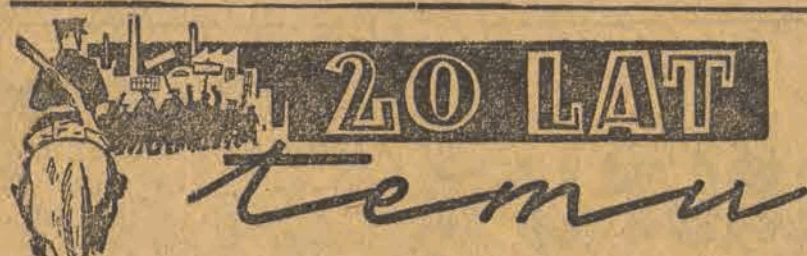
SKRADZIONO wkładkę 169690 do legitym. Zw. Zaw. Kaczmarek Józef. 12827-g

ZGUBIONO legitym. Zw. Zaw. i Ubezpieczalni, Drzierzgwa Jan. 12821-g

ZGUBIONO książeczkę z Ubezpieczalni na nazwisko Krakowiak Mieczysław. 12820-g

ZAGUBIONO legitymację Samopomocy Chłopskiej, metrykę ślubu, kartę rozpoznawczą, kartę rowerową i zaświadczenie RKU — Końskie, Zdzisław Władysław, Ru-

Złóż ofiarę na Odbudowę Warszawy

Co pisała prasa łódzka 5 grudnia 1929 r.

**ZAJŚCIA W WARSZAWIE
JEDEN ROBOTNIK ZABIŁY —
OSMIU RANNYCH**

W związku z mającym nastąpić otwarciem sesji sejmowej — w dniu wczorajszym odbyły się w Warszawie liczne demonstracje, skierowane przeciw dyktaturze sanacyjnych władz. Jeden robotnik został zabity, a ośmiu ciężko rannych. Demonstracje odbywały się jednocześnie w całym szeregu punktów stolicy.

„ODPRAWA” DLA URZĘDNIKÓW

Premier Świątowski przyjął delegację trzynastu związków urzędniczych domagających się poprawy bytu. Premier odpowiedział w brutalny sposób, że zamiast poprawy muszą się przygotować do dalszych redukcji i personelu i zarobków.

POWOLNY „WICHER”

Nowy polski kontrtorpedowiec wykonany w stoczniach francuskich w Cherbourg, „nie zdał egzaminu”, nie potrafił bowiem rozwinać szybkości, wymaganej od tego rodzaju okrętów wojennych.

BRAK WĘGLA W ŁÓDZI

Listy donoszą o nowej sztuczce spekulacyjnej polskich baronów węglowych. Oto właściciele kopalni — nie znajdując odpowiednich rynków zbytu z powodu ogólnego zastoju w przemyśle polskim i europejskim — postanowili „odbić” sobie straty na szarym konsumencie i dyktują wygórowane warunki.

„KINA”

ADRIA (dla młodzieży) — Stalina 1 „Zielona lata” — godz. 16, 18, 20.30
BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Wschodnie zaloty” — godz. 17, 19, 21.

BAJKA (Franciszkańska 31) — „Zagubione dni” — godz. 17.30, 20

GDYNIA (Dąbskiego 2) — „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 51” — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HEL (dla młodzieży) Legionów 2-4 „Młoda Gwardia” I-sza seria — godz. 15, 17.30, 20

MUZA (Pabianicka 173) — „Śpie-wak nieznany” — godz. 18, 20

POLONIA (Piotrkowska 67) — „Mil-czenie jest złotem” — godz. 17, 19, 21

PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) „Gdzieś w Europie” — godz. 18, 20

ROBOTNIK (Kilińskiego 187) — „Kino nieczynne z powodu remontu ROMA (Rzgowska 84) — „Pocalu-nek na stadionie” — godz. 16, 18, 20

REKORD (Rzgowska 2) — „Konik Garbusek” dla młodzieży — godz. 16, 18, 20

„Sad honorowy” — godz. 18, 20

STYLÓWY (Kilińskiego 123) — „Po-tepienicy” — godz. 15.30, 18, 20.30

SWIT (Bałucki Rynek 2) — „Wiel-ki przełom” — godz. 18, 20

TECZA (Piotrkowska 108) — „Wschod-nie zaloty” — godz. 16.30, 18.30, 20.30

TATRY (Sienkiewicza 40) — „Szalony lotnik” — godz. 16, 18, 20

WISŁA (Dąbskiego 1) — „Mil-czenie jest złotem” — godz. 16.30, 18.30, 20.30

WŁÓKNIARZ (Prószyńska 16) — „A! Baba i 40 rozbójników” — godz. 16.30, 18.30, 20.30

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Niebezpieczeństwo śmierci” — godz. 16, 18, 20

ZACHETA (Zgierska 26) — „Arin-ka” — godz. 16.30, 18.30, 20.30

Ze sportu**Dwa rekordy okręgowe**

pobili wczoraj pływacy „Związkowcy-Zryw” na pływalni „Ogniska”

Publiczność

sportowa była zazwyczaj im-pulsywna. Jeżeli pod tym kątem mie-libyśmy sklasyfikować publiczność łódzką, to na pierwszy miejsc wy-padałoby postawić publiczność piłkar-ską, dalej bokserską i wreszcie... pływacką.

RODZINNY NASTRÓJ

Ze względu na bardzo ograniczoną widownię pływacy łódzcy mają stosun-kowo nie wielu, jak na Łódź, zagorza-nych sympatyków, ale trzeba przy-znać jest to towarzystwo chociaż ma-łe, ale wyjątkowo zgrane. Tej publi-czności, którą wczoraj widzieliśmy na basenie Ogniska na meczu Związek wice (Wrocław) — Związkowcy Zryw (Łódź) nie uwiódł pływakom żadne, choćby najbardziej rewelacyjne im-prezy piłkarskie, czy bokserskie. Ona zawsze entuzjastycznie się będzie Bo-nieckim, Dobrowolskim czy Jerrą, a przede wszystkim radować się z coraz bardziej imponujących nam „wszyst-kim ich postępów. Czy można się zre-szta temu dziwić? Przecież nieomal na oczach tej widowni wyrósł dzisiejsi mistrzowie i rekordziści Łodzi. Jeszcze dwa lata temu taki Boniecki był wąt-łym, szczupłym chłopcem. Dziś to już młodzieniec pięknie i harmonijnie zbudowany. Tak samo jego koledzy i koleżanki. Wszystko to już wyrosło, zmężniało i zapowiada się świetnie nie tylko pod względem samych wyników sportowych, ale i pod względem fizy-czym, toteż ta widownia patrzy dziś z dumą na nich, jak na własne dzieci i raduje się na równi z nimi z naj-mniejszych nawet ich sukcesów.

ZNOW PADAJĄ DWA REKORDY OKRĘGU

Okazji ku temu były wczoraj trzy. Już w drugiej konkurencji (100 me-trów stylem dowolnym) pafił znow rekord okręgu pobity przez Ko-walską (Związkowcy-Zryw), drugi no-wy rekord okręgu ustanowił Boniecki (Związkowcy-Zryw) wygrywając 200 mtr. stylem grzbietowym i wresz-cie trzecia okazja, to ta, że ostatecz-nie mecz wygrali znow łodzianie w stosunku 93:67 pkt. pomimo tego, że Związkowcy-Zryw nie wystawił wczoraj swego najsilniejszego składu.

PIERWSZY REKORD POBIŁA KOWALSKA.

Na starcie do biegu na 100 m. sty-le dowolnym pafił stanył wczoraj ko-walska i Wojewodzinowa (Związkow-cy-Zryw oraz Szymańska i Kirchner (Wrocław). Zdawałoby się, że szczupłutka Kowalska nie będzie mia-ła wiele do powiedzenia w pojedynku z wrocławianką Kirchner zbudowaną, jak pierwsza pogromicielka kanału La Manche Gertruda Ederle. Tymczasem Kowalska okazała się bezkonkurencyj-ną, a „Gertruda Ederle” musiała na-wet oddać drugie miejsce drugiej łodziance Wojewodzinowej.

Zawodniczek Chemii przegrywają w siatkówce ze Spójnią warszawską

Wczoraj bawiła w Łodzi drużyna piłki ręcznej Spójni (warszawskiej). W siatkówce żeńskiej Spójnia (War-szawa) pokonała Chemię (Łódź) 2:0 (15:9, 15:9). W siatkówce męskiej Spójnia (Warszawa) pokonała Spój-nię (Łódź) 3:1 (15:10, 16:14, 11:15, 15:12).

W koszykówce męskiej Spójnia (Łódź) zwyciężyła Spójnię (Warszawa) 55:33 (32:9).**DRUGI REKORD POBIŁ BONIECKI**

Zapowiedź startu Bonieckiego w biegu na 100 m. stylem grzbietowym, poruszyła wyraźnie widownię. Spodzie-wano się widocznie, że czas musi być dobry i że może paść rekord okręgu. Istotnie Boniecki popłynął doskonale. Gdy zupełnie niezagrożony ukończył bieg, wśród sędziów, mierzących czas, zapanowała radość. Nie trudno było się domyślić, że rekord padł, ale jaki okręgu, czy Polski?

Za chwilę odzywa się głos „spea-kerja”:

— Ogłaszam wyniki biegu na 100 m styl. grzbietowym panów. Pierwszy Boniecki (Związkowcy-Zryw, Łódź). Czas 1:15,1 jest nowym rekordem o-kręgu...

Na widowni zrywa się burza okla-sków i guszy dalsze słowa „speake-ra”, który dodaje, że wynik Bonie-ckiego jest 3 wynikiem w Polsce osią-gniętym w tej konkurencji.

„SOBEK, SOBEK!!”

Największym jednak dopięciem pu-bliczności cieszył się wczoraj chyba Sobczak. Ten atletycznie zbudowany chłopak wywalczył wczoraj pierwsze zwycięstwo dla łodzian w biegu na 400 m. stylem dowolnym. Przez cały czas biegu, widownia darła się jak o-pętana: „Sobek, Sobek!!” I „Sobek” nie zawiódł. Pierwszy przybył do me-ty i pierwszy wywalczył punkty dla barw swego klubu.

TRZY ZWYCIĘSTWA WROCŁAWIAN

Sympatycy i moiżaki jak łodzcy, pływacy Związkowcy wrocławscy wy-grali wczoraj tylko trzy konkuren-cje: 100 m. stylem klasycznym pan; 100 m. stylem dowolnym panów i 100 m. stylem grzbietowym pan. Wśród 16 osobowego zespołu wrocławian najbar-dziej podobała nam się młodzieńka Soroka, która zwyciężyła w dwóch konkurencjach 100 m stylem klasycz-nym i grzbietowym. Po niej dobrze zaprezentowali się: Lewicki i Gomułka, którzy zajęli dwa pierwsze miej-sca w biegu na 100 m. stylem dowol-nym.

W PIŁCE WODNEJ SROMOTNA PORAZKA

W piłce wodnej goście ponieśli wczoraj sromotną porażkę przegrywając z łodzianami 0:17. W ogólnej punktacji ulegli gospodarzom w stosunku 67:93, a więc różnicą 26 punktów.

Wyniki techniczne:

400 m styl. dowolnym panów

1. Sobczak, Zryw — 5:41, 2. Jaś-kiewicz, Wrocław — 5:46, 3. Stanowski, Zryw — 5:52, 4. Bieszczyński, Wrocław — 6:10,3.

100 m styl. męski, panów

1. Dobrowolski, Zryw — 1:17,3, 2. Jaworski, Zryw — 1:20,4, 3. Pietrusz-wicz, Wrocław — 1:21,9, 4. Polomski, Wrocław — 1:30,5.

100 m styl. dowolnym pan.

1. Kowalska, Zryw — 1:25,2, 2. Woje-wodzic, Zryw — 1:37,3, 3. Kirchner, Wrocław — 1:37,8, 4. Szymańska, Wrocław — 1:47,4.

100 m klas. pan.

1. Soroka, Wrocław — 1:41, 2. Maś-lakiewicz, Zryw — 1:42,2, 3. Gładysz, Wrocław — 1:45,7, 4. Istunaj, Zryw — 1:47.

100 m. stylem dowolnym panów

1. Lewicki, Wrocław — 1:09,2, 2. Go-mulka, Wrocław — 1:10,2, 3. Wojciechow-ski, Zryw — 1:10,7, 4. Zieliński Zryw — 1:13,8.

200 m. stylem dowolnym panów

1. Dobrowolski, Zryw — 3:01,4; 2. Pietruszewicz, Wrocław — 3:11,5; 3. Koz, Zryw — 3:11,6; 4. Śnieżka, Wrocław — 3:18.

100 m. stylem grzbietowym pań

1. Soroka, Wrocław — 1:42,1; 2. Ko-walska, Zryw — 1:42,2; 3. Kirchner, Wrocław — 1:47,8; 4. Rabkowska, Zryw — 1:52,4.

100 m. stylem grzbietowym panów

1. Boniecki, Zryw — 1:15,1; 2. Le-wicki, Wrocław — 1:26,2; 3. Wyszogrodz-ki, Zryw — 1:26,6; 4. Gniedziak Wrocław — 1:33,3.

4x100 m. st. zmiennym panów

1. Zryw — 5:28,2; 2. Wrocław — 5:58,4.

Sztafeta 3x50 stylem dowolnym panów

1. Zryw — 2:33,4; 2. Wrocław — 2:40,8.

Sztafeta 3x100 m. st. zmiennym pań

1. Zryw — 4:59,4; 2. Wrocław — 5:06,8.

4x100 m. st. zmiennym panów

1. Zryw — 5:28,2; 2. Wrocław — 5:58,4.

Filkarze jeszcze grają**Gwardia (Kraków) — Górnik (Wałbrzych) 3:2 (0:0)**

W Wałbrzychu rozegrany został w so-botę towarzyski mecz piłkarski, ponie-dy mistrzem Polski — krakowską „Gwardia” a miejscowym „Górnikiem”. „Gwardia” wystąpiła w swoim ligowym składzie, jedynie bez Jurowicza, Gra-cza i Wapiennika.

Mistrz Polski Wisła - Gwardia (Kraków).

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami. Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydwie Igna-czak. Widzów ponad 8 tysięcy.

Do przerwy drużyna wałbrzyska na-wiżyła nieomal równorzędną walkę z krakowianami.

Bramki dla „Gwardii” zdobyli: Gama, Kubala i jedną samo-bójczą. Dla „Górnika” — obydw